

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

Stebri politike miru.

Mir je velika dobrina za poedinca in za narod. Nič ne more poedincu bolj zagreniti življenja ko prepiri, spori in razprtije, ki se vršijo v njegovi družini ali v njegovem okolju. Nič ni za narode bolj neprijetno in hkrati tudi kvarno kakor napeto ozračje, ki leži nad državami in ki more vsak čas sprostiti svojo napetost v diplomatske spore in celo v krvave obračune. Človeštvo se zdrzne, če kak samovlastni narodni voditelj tako možnost samo napove, rožljajoč s sabljo. Tako rožljanje je ob splošni, do višine usovršeni oboroženosti, ki sedaj vlada na svetu, bolj nevarno, kot je bilo prej, ko še oboroženo stanje na kopnem, na vodi in v zraku ni doseglo svojega vrhunca.

Zato pa zasluži tisti državnik, ki so mu ne samo usta polna miroljubnih besed, marveč tudi srce polno miroljubnih stremljenj, priznanje in zaupanje. Med take državnike tudi spada predsednik naše vlade in zunanji minister dr. Stojadinovič. V svojem govoru, ki ga je imel pretekli teden na seji finančnega odbora narodne skupščine, je poudaril miroljubnost našega ljudstva, ki dobro pozna vojne težkoče in nesreče. Iskreno miroljubno stremljenje prešinja naš narod, ki ne izteza svoje roke po tujem, marveč hoče samo svoje ohraniti. V svojih sedanjih mejah hočemo uresničiti svoje narodne ideale, nočemo misliti na druge meje, kakor na sedanje, svojih pa ne odstopimo nikomur.

Med stebri, ki se na nje opira naša miroljubna politika, zavzema prvo mesto Zveza narodov v Ženevi, ki je eden izmed glavnih instrumentov miru. Bili smo vneti člani Zveze narodov, vneto smo spoštovali svoj podpis tudi tedaj, ko to ni bilo lahko. To se je zgodilo zlasti o priliki sankcij med italijansko-abesinsko vojno. Nismo bili nikdar vpleteni v italijansko-abesinski spor, vendar smo se iz spoštovanja do svojega podpisa pridružili sankcijam, čeprav so nekatere pokrajine naše države trpele radi njihovega izvajanja. — Krepka stebra miru sta tudi Mala antanta in Balkanska zveza. Namen Male antante je mir v srednji Evropi, namen Balkanske zveze pa je ohranitev miru na Balkanu. V teh dveh državnih skupinah je zbranih 70 milijonov prebivalcev, ki jih družijo samo eno stremljenje in samo ena želja: ohraniti in varovati mir v tem delu Evrope.

O važnosti pogodbe z Bolgarijo je izjavil g. ministrski predsednik: »Skenili smo pogodbo večnega prijateljstva z državo, s katero smo se bili trikrat spopadli v krvavih vojnah. Na ta način smo storili eno najvažnejših dejanj, ki more po-

spešiti delo miru v Evropi in delo miru na naši vzhodni meji. Kakšnega odobravanja je bila deležna ta pogodba ne le v naši državi in na Bolgarskem, temveč po vsej Evropi, ste lahko razbrali iz dnevnega časopisja. Odveč je poudariti, da so tudi naši najtesnejši zavezniki in prijatelji s tem paktom soglašali. Čehoslovaška, Grčija, Rumunija in Turčija so izjavile svoje popolno soglasje, da moremo to pogodbo skleniti. Zunanje-politični pomen te pogodbe je ohraniti mir na Balkanu. Vi dobro veste, kaj pomeni to za nas. Namesto žičnih ovir, ki so naše meje branile proti Bolgarski, namesto vojakov, ki smo jih morali imeti na meji, imamo sedaj pogodbo prijateljstva, ki pomeni obveznost bolgarske vlade, da varuje to mejo prav tako in na enako prijateljski način, kakor jo varujemo mi.«

O razmerju do velesil je izjavil g. dr. Stojadinovič, da smo posebno dobri z Nemčijo, zadnji čas posebno dobri z Italijo, tako da nas vse države v Evropi cenijo. Kar se tiče našega razmerja do Italije, je rekel: »Ne bom vam popisoval zgodovine tega razmerja, ne razporeženja duhov, ki je na tej in na oni strani Jadranskega morja vladalo dolgo vrsto let.

Hočem vam le povedati, da je bila za to slabo razpoloženje ali za te odnose krivda pri mnogih činiteljih. Verjetno je, da je bil eden teh činiteljev tudi ta, da je bila Italija morda slabo poučena o razmerah pri nas. Kraljevina Italija ima vzroke in interese, da živi z nami v dobri sosesčini. Isto želimo tudi mi. Pred kratkim se je sklenil sporazum med Anglijo in Italijo. Videli ste, da se ta sporazum nanaša na ohranitev teritorialnih meja na vsem Sredozemskem morju. Morem vam reči, da je naša vlada dobila uradno obvestilo, da ta sporazum obsega tudi kraljevino Jugoslavijo. Mi smo na ta način postali eden izmed činiteljev mednarodne politike, da se nam jamčijo meje na Jadranu po teh dveh državah. Posebno moramo to pogodbo pozdraviti tudi zato, ker so se v njej v popolnem obsegu vpoštevali interesi kraljevine Jugoslavije. — Mi smo po enem delu balkanska, po drugem delu pa srednjeevropska država. Želel bi, da to tudi ostanemo: med prvimi na Balkanu, in ne med zadnjimi v Evropi. Ohranili smo vsa stara prijateljstva in vse naše zveze so ostale neokrnjene. Toda poleg tega smo si pridobili še prijateljstvo Vel. Britanije. Še nikoli ni bilo naše razmerje do te kraljevine tako pristržno kakor ravno danes.«

V NAŠI DRŽAVI.

Narodna skupščina je sprejela 5. t. m. s 150 proti 39 glasom novi trgovski zakonik.

Finančni odbor je doslej razpravljaval skoro o vseh proračunih posameznih ministrstev in jih odobril.

Vrnitev hrvaških emigrantov (beguncev). Pred nedavnim se je vrnil iz inozemstva v Zagreb Radičev sin Vladko. Za Vladkom se je koncem januarja pripeljal iz Dunaja ter se vrnil preko Maribora v Zagreb inženier Avgustin Košutič, bivši minister, poslanec in zet rajnega Radiča. Košutič je bival v emigraciji: v Ameriki, na Angleškem in nazadnje na Dunaju. Košutič bo prevzel posle predsednika HSS in bo namestnik predsednika dr. Mačka.

Turški zunanji minister se je na povratku s sestanka z italijanskim zunanjim ministrom v Milanu ustavil v Belgradu, kjer je našemu šefu vlade in zunanjemu ministru dr. Stojadinoviču poročal o poteku milanskih razgovorov.

Jugoslovanski fašizem. Glavni voditelj in organizator fašistov v naši državi je dr. Ljotič. Tudi v Sloveniji se nabirajo pristaši za ta pokret. Zanimivo je to, odkod dobiva ta pokret denarno podporo. O tej stvari je na seji finančnega odbora narodne skupščine 30. januarja govoril poslanec Života Milanović, član narodnega seljaškega kluba, ter rekel med drugim: »Treba je obrniti pozornost drugemu pokretu, ki ga podcenjujemo, ki pa živi, se širi in gre iz enega kraja države v drug kraj, in kar je najglavnejše, ta pokret financira neka tuja država. To je pokret g. Ljotiča. Dokazano in znano je, da daje Nemčija pare za ta pokret. Znano nam je, da je neki revizor izvršil pregled njegove zveze v Smederevu ter je izjavil: »Našel sem vknjiženo 5000, 10.000 in ne znam toliko in toliko tisoč mark kot pomoč neke tuje države.«

KMETIJSKA DRUŽBA VZPOSTAVLJENA.

Ko je JNS bila na vladi, se je udeleževala z razpuščanjem prosvetnih organizacij in razdiranjem gospodarskih in stanovskih. Tudi Kmetijska družba je postala njena žrtev. Na občnem zboru dne 8. junija 1932 so jo kmetijci »reformirali« tako, da bi jo večno ohranili v svoji ob-

lasti. Sedaj pa je uprava policije v Ljubljani po izvršeni reviziji odredila, da so sklepi tega občenega zbora, sklepi o spremembi pravil in vsi sklepi društva Kmetijska družba, ki so sledili temu občenemu zboru, neveljavni. S to odločbo se vpostavlja društvo Kmetijska družba v ono stanje, v katerem je bilo pred vsemi temi sklepi, ki so proti pravilom, torej v stanje pred občnim zborom 8. junija 1932. Naloga predsednika društva Kmetijska družba je zdaj, da skliče glavni odbor, ki je posloval do tega občenega zbora. Glavni odbor mora ugotoviti članstvo ter posebno ugotoviti, kateri člani so po § 7 točka 2, upravičeni voliti in biti voljeni na podružničnih občnih zbora. Ko bo članstvo tako ugotovljeno, se skličejo podružnični občni zbori, da izvolijo delegate za družbin občni zbor, ki se naj potem čim prej skliče. Ker je društvo Kmetijska družba od 8. junija 1932 delovalo proti pravilom, od 29. decembra 1932 pa, ko se je ta dan na izrednem občnem zboru proti pravilom sklenil razid prejšnjega društva in izročitev premoženja novoustanovljeni zadrugi »Kmetijska družba«, sploh ni moglo delovati, se Kmetijska družba vrne v stanje pred 8. jun. 1932. Sedaj se zopet začne delovanje od tega dneva naprej. S tem dnevom tudi oživijo vse članske pravice, če tudi člani v tej dobi niso plačevali članskih prispevkov. Pri ugotavljanju članstva bo glavni odbor moral vzeti za osnovo svoje sklepe z dne 29. I. 1932 in z dne 12. V. 1932 ter priznati za redne člane vse tiste, ki so se dne 31. marca 1932 prijavili kot redni člani ter so do 20. maja 1932 plačali članarino, če so namreč vsi pogoji § 5 pravil izpolnjeni. Proti tej odločbi uprave policije je dovoljena pritožba na bansko upravo dravske banovine.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Sestanek med italijanskim in turškim zunanjim ministrom. V Milanu v zgornji Italiji sta se sestala v minulem tednu turški in italijanski zunanji ministri. Na tem sestanku je šlo predvsem za to, da pristane tudi Turčija na ohranitev sedajnega reda ter stanja na Sredozemskem morju, kakor sta ga sklenili Italija in Angleska. Dalje je Italiji mnogo na tem, da prizna Turčija zasedbo Abesinije po Italijanih in sklone z Italijo trgovinsko pogodbo. Glavni cilj razgovorov obeh državnikov je pa bila vzpostavitev sodelovanja med Turčijo in Italijo in s tem bi pričela čisto nova politika Balkanske zveze, h kateri pripada Turčija.

Kaj delajo francoski vladni levičarji in vodja francoskih komunistov? Blumova levičarska vlada si je stavila za glavno točko programa: zvišanje plač in znižanje cen. Dozdaj je dosegla ravno nasprotno! Dne 4. februarja so poskočile v Parizu cene moki in kruha, ker se je baje podražilo žito. Ta povišek cen je hud udarec za vladne levičarje. — Francoski komunistični voditelj Thorez se mudi v Barceloni na Španskem. Udeležil se je sestanka katalonskih trockistov. Thoreza je poslala v rdečo Barcelono Moskva. Stalin se boji, da se mu ne bi izneverili zaradi zadnjega procesa in usmrtitve trockistov katalonski komunisti.

Strah Angležev pred zahtevo Nemcev po vrnitvi kolonij v osrednji Afriki. —

Dr. M. U. POHAR MAKS

okrajni zdravnik v Slovenjgradcu.

je otvoril privatno prakso ter ordinira v prostorih pokojnega primarja g. dr. Železnikarja.

Vprašanje vrnitve kolonij Nemcem v Afriki, katere so zgubili po prevratu, sili vedno bolj v ospredje in zelo vznemirja Angleže, ki so proglasili pretežno večino nemških afriških kolonij za svojo last. Vočigled nemški zahtevi po vrnitvi kolonij je pripravljena Anglija na najhujši odbor in bo to nemško težnjo odločno odbila. Angleška vlada pripravlja celo zakon, s katerim bo angleška srednja Afrika, ki so podrajine Kenya, Uganda in Rodezija, proglašena za samostojen domonijon, kar bi te kraje še bolj trdno povezalo z angleškim imperijem in bi nastala tako močna ustavna zapreka proti vsaki odcepitvi, da bi se Nemčija niti ne upala več vztrajati pri svojih zahtevah, če bi hotela računati na kakšno prijateljstvo z Anglijo.

Blok malih demokratskih držav snuje švedski kralj Gustav. Švedski kralj snuje zvezo teh-le držav: Danske, Švedske, Norveške, Holandije, Belgije in Finske. Te države bi naj supno nastopale pri Zvezi narodov v Ženevi in bi naj varovale strogo nepristranost napram vsem razburljivim in za mir nevarnim dogodkom v Evropi.

Novo vlado na Japonskem je sestavil general Hajaši. V vladi so generali, admirali in zastopniki velekapitala. Hajašijeva vlada se ne bo ozirala na parlament in z njo se začneja na Japonskem doba vojaške diktature.

STRELJANJA BOLJŠEVIŠKIH KOLOVODJ V RUSIJI ŠE DOLGO NE BO KONEC.

Poročali smo, da je bilo v drugem moskovskem procesu 13 bivših židovskih in boljševiskih mogotcev zaradi trockizma, veleizdaje in povzročanja številnih nesreč na železnicah in v rudnikih obsojenih na smrt in ustreljenih. Ustreljene so pokopali na kraju, kateri je javnosti prikrit. Pri tem drugem procesu sta glavna židovska krivca Radek in Sokolnikov na Stalinov pritisk bila obsojena samo na 10 let. Stalin še rabi ta dva žida, ki sta bila pri drugem procesu najbolj ovađuško zgovorna, za tretji moskovski proces, ki je že v teku.

Pastirsko pismo. Jugoslovanski škofje so izdali pastirsko pismo, ki se postne nedelje čita vernikom s prižnic vseh župnijskih cerkva. V tem pismu razpravljajo izčrpno, zanimivo in poljudno o gospodarski in socialni stiski naših dni. Ne spuščajo se sicer v gospodarska vprašanja

Tokrat bodo glavni obtoženci Buharin, Rykov, bivši predsednik zveze sovjetskih komisarjev, in morda med drugimi tudi še žid Litvinov, sedaj sovjetski zunanji minister.

Pričakujejo, da bo pri tej obravnavi Radek brezobzirno izpovedal vse, kar ve o protistalinovem gibanju o vseh novih obtožencih. Najbrž bo ob tej priliki tudi Radeku prisojena krogla, ker bo soobtožen radi nepopolne izpovedi pri drugi obravnavi.

Nadaljna poročila pravijo, da so bile aretirane vse žene v drugem procesu postreljenih trockistov in so jih odpremili proti severu, kjer bodo za vedno zginile. Samo Sokolnikova žena je še na svojem stanovanju v Moskvi.

Do sedaj so prepeljali v Moskvo 100 mladih inženerev, ki so obtoženi zarotniškega sodelovanja s Trockijem.

Tajna policija je z vso vnemo na delu po kemičnih in po tovarnah za orožje, po vojaških delavnicah ali arzenalih, kjer čisti na vodilnih mestih in med delavstvom.

V Moskvi se vršijo priprave za proces proti 34 Nemcem, ki so sovjetski državljani in so se njih predniki pred 100 leti preselili v Rusijo kot kolonisti. Glavni obtoženec te skupine je inženier Steiner, ki je nastopal v zadnjem procesu kot priča proti Radeku in tovarišem. Te Nemce dolžijo, da so bili povzročitelji raznih nesreč v sovjetski industriji in imajo na vesti tajna nasilna dejanja, ki so bila izvršena v sporazumu s Trockijem.

Hud spor ima Stalin z vojnim komisarjem Vorošilovim, ki je zadnji Leninov general. Vorošilov je zagrozil Stalinu z vstajo armade, ako takoj ne preneha vojninstvo tajne policije v armadi. Stalin hoče za vsako ceno iztrebiti trockiste iz vojske in bi naj zamenjal Vorošilova poveljnik sibirskeske armade maršal Blücher. Aretacije v armadi trajajo dalje, nezadovoljnost in nevarnost za upor se širita po vseh rdečih vojaških postojankah.

Stalin je zahteval po sovjetskem poslaniku v Mehiki, da tamošnja vlada izroči sovjetom Trockega, ali pa mu vsaj omeji svobodo, da se ne bo mogel vmešavati v politiko sedajne Rusije.

Trocki namreč živi v Mehiki, Mehika je edina država na svetu, ki je še dala temu židu po tolikih blodnjah zavetišče.

Dne 5. februarja je bila v svet iznešena vest, da se je Vorošilov z armado uprl in naskočil s četami Kreml v Moskvi, kjer prebiva Stalin, in da je prišlo do uporov po celi Rusiji. Te vesti so se kmalu izkazale kot izmišljene. Pač pa je pustil Stalin prepeljati še žive aretirance iz drugega procesa v Sibirijo, kjer bodo morali delati v rudnikih kakor drugi delavci, pa seve pod zelo strogim nadzorstvom.

kot taka, marveč poudarjajo božje zakone, ki morajo vladati tudi v gospodarstvu. Poglavitni vzrok sedanje splošne in vseke stiske je odpad od Boga. Idejni nosilec tega odpada je gospodarski liberalizem s svojim naukom, da mora gospodarstvo biti svobodno, da za gospodarstvo nima Boga, ne božjih zapovedi, vse je dovoljeno, vse dopustno, če je le za poedinca gospodarsko koristno. Tako je nastala medsebojna tekma, kateri so zmagovali močnejši, brezobzirni in brezvestni, sla-

botnejši, bolj obzirni in bolj vestni pa so zaostajali in omagovali, dokler niso popolnoma zastali in omagali. Liberalizem je popolnoma prezrl socialni pomen zasebne lastnine in tiste njene meje, ki jih njej stavlja pravičnost in ljubezen. Velike so tudi njegove zmote glede na plačo delavcu, ki mora biti taka, da se more delavec s svojo družino preživeti in priti počasi v rednih razmerah do vsaj skromne posesti. Liberalizmu pa je le za lastni dobiček, zato pritiska na plače, kjer le more in kakor more. Liberalizem, ki je razbil naravne zveze med ljudmi, družino, cehe, zadruge in stanove, se tudi protivi organizacijam, ki bi v njih delavci s skupnimi močmi dosegali skupne namene. Iz teh zmot gospodarskega liberalizma se je rodil kapitalizem, ki je postal strašno zlo. Vse kapitalistično gospodarstvo je postalo po besedah papeža Pija XI. strašno trdo, kruto in brezsrčno. Kje je rešitev iz tega velikega zla? Danes se po svetu širi velika prevara, ki obeta ljudem rešitev. Ta prevara se imenuje komunizem (kolektivizem, socializem). Komunizem zanika, sovraži in sramoti Boga, zanika božje zapovedi in temelje vsake naravne morale. Njegovo geslo je: Boj religiji! Uničimo vsako vero in moralo. Kot goli materializem, ki priznava v človeku samo materijo (telo) brez duše, je delavca še hujše zaslužil ko kapitalizem, delavec je postal suženj za skorjo kruha, za borno stanovanje. Sodobna taktika komunistične internacionale je: izrabiti vsako nezadovoljstvo v posameznih državah, s štrajki izzivati socialne nemire, ki naj bi se končno pretvorili v socialno revolucijo. Komunistični inteligenti imajo nalogo vrniti se v meščanska kulturna društva ter tam zmešati duhove. Komunizem hoče razbiti družinsko skupnost, ki jo je božji Zveličar povzdignil v posvečeno zakramentalno skupnost. Uvesti hoče prisilno gospodarsko in socialno življenje. Nasproti tem zmotam je treba izvojevati zmago krščanskim načelom o namenu gospodarstva, o namenu in značaju lastnine in dela, o socialni pravičnosti, o pravičnih plačah, o svobodi in nje mejah. To so načela, ki sta jih svetu tako lepo raztolmačila papeža Leon XIII. (okrožnica »Rerum novarum«) in Pij XI. (okrožnica »Quadragesimo anno«). Trajnega in resničnega zboljšanja razmer pa ne bo brez pravne obrove, h kateri kliče posameznika in družbo sedanji sv. Oče. Naj bi pastirsko pismo jugoslovanskih škofov, tako odlično po vsebini, doseglo svoj plemeniti namen!

Zdravje pred kratkem na smrt bolnega sv. Očeta se je tako znatno zboljšalo, da že sam opravlja redne posle in ni nobene bojazni za njegovo življenje. Delovanje srca je redno in tudi bolečine v rokah in nogah so popustile.

Junaki Alkazarja. Vsem je v svežem minilu izredno junaštvo, s katerim so kadetje branili trdnjavo Alkazar v Toledu, dokler jih ni osvobodila narodna vojska. Ves svet se je začudeno spraševal, odkod to izredno junaštvo. Dopisnik velikega pariškega katoliškega lista »La Croix (Križ)« je isto vprašanje stavil komandantom teh hrabrih mladih bojevnikov ter dobil zanimive odgovore, ki jih je objavil v svojem listu. Poveljnik polkovnik Moscardo je rekel: »Borili smo se

za Boga in za Španijo, in zato nismo niti trenutek podvomili o naši zmagi.« Neki mlad poročnik je izjavil: »70 dni se nismo mogli umiti niti spremeniti obleke. Nismo imeli vode. V tej stiski nam je dajala edino vera moč. Nihče med nami ni bil brezverec ali mlačen do Boga in molitve. Vsak dan smo bili pri sv. maši. Dva-krat dnevno smo molili rožni venec pred kipom Brezmadežne. Vera je bila velika in pobožnost globoka. Nikdo vojakov ni dvomil, da nas bo Mati božja rešila.« Zdravnik dr. Narin je pripovedal: »Računali smo, da bo obleganje trajalo 4—5 dni. Toda trajalo je 70 dni. To je bilo strašno. Brez luči, brez vode, brez zdravil. Toliko število ljudi, žensk, otrok in vojakov je stanovalo v kleti. Za mene je to čudež. Naj brezverci govorijo, kar hočejo, naj se mi smeji, jaz pravim: To je bil čudež. Toliko dni oblegani in zaprti, brez vsake infekcijske (kužne) bolezni. Hrana zelo slaba: suh kruh in konjsko meso. Vsakdo, kdor to presoja z zdravimi očmi, mora priznati božje delo.« Stotnik San de Diego je rekel: »Katoličan sem in član 3. reda sv. Frančiška. Vojak sem in služabnik kraljev. Vršil sem svojo dolžnost. Priznati pa moram: Začetek in

konec tega dela je bil Bog in Mati božja.« Stotnik Frejo je izjavil: »Nihče od nas ne bo pozabil Boga in Marije. 70 dni obleganja je dokaz velike ljubezni in dobrote božje.« Alkazarski junaki so možje globoke, zmagovite katoliške vere.

Duhovne vaje za fante v domu presv. Srca v Mariboru, Lévstikova ulica 29, bodo od 20. do 24. februarja. Celotna vzdrževalnina znaša 50 D. Začetek je prvega dne ob sedmih zvečer, skiep zadnjega dne zjutraj. Vsak udeleženec se mora vsaj tri dni pred tečajem priglasiti.

Osebnosti.

G. DEKAN ANTON PODVINSKI 70-LETNIK.

V soboto 13. t. m. preteče 70 let, odkar se je rodil iz trdne krščanske družine v župniji Pišce pri Brežicah g. dekan, konzistorijalni svetnik in vpokojeni župnik Anton Podvinski. Po končani gimnaziji je stopil v mariborsko bogoslovje in je bil posvečen 25. 7. 1892.

Kaplanoval je v Sevnici ob Savi, pri Sv. Rupertu nad Laškim, na Ptujski gori, v Slivnici pri Mariboru in v Ptuju.

Iz Ptuja je prišel na Remšnik ob današnji severni meji za župnika, kjer je ostal dokaj let in je v tej župniji storil zelo veliko za olepšavo župne cerkve in velike podružnice Sv. Pankracija na Radlu. V narodno-obrambno oziru je bil v predvojni časih za Dravsko dolino voditelj. Pod njegovo gostoljubno streho so se zbirali rodoljubi iz Maribora in iz krajev ob Dravi ter kovali načrte, kako bi zajezili val ponemčevanja, zbujali med ljudstvom narodno zavest in krotili nemška in nemškutarska nasilja.

Iz Remšnika je prišel jubilar v Zavrč za dekana in župnika. Pred leti je stopil v pokoj in se je preselil na Gorenjsko v Hrastje pri Kranju, kjer še danes krepko pomaga v dušeskrbju.

Dobri g. Podvinski je kljub sedmim križem še popolnoma čil ter zdrav in vedno dobre volje. Znan je kot govornik, goreč pastir ter dober svetovalec v gospodarskih zadevah, ker je bil tudi sam kot župnik vzgled naprednega gospodarja. Kdor je bil enkrat deležen izredne gostoljubnosti g. jubilanta, ta zna, da ima ta blagi gospod odprto roko in srce za prijatelje, znanec in za vse, ki so ga kedaj obiskali.

Povsod, kjerkoli je bil v dušnopastirski službi, je bil izredno priljubljen pri pri-

prostem ljudstvu, izobražencih in pri duhovnih tovariših.

Blagosrčnemu g. dekanu iskreno častita k 70letnici »Slovenski gospodar« z željo, naj nam ga ohrani ljubi Bog takšnega kakor je sedaj še do nadaljnih jubilejev!

70LETNI ROJSTNI DAN G. DUHOVNEGA SVETNIKA A. LAJNSIČA.

Pri Sv. Martinu pri Vurbergu bo obhajal 12. februarja 70letnico tamošnji gosp. župnik in duhovni svetnik Anton Lajnsič. Jubilar se je rodil v Zibiki iz hiše vlega krščanskega učitelja. Po končani gimnaziji je stopil v mariborsko bogoslovje, kjer je prejel mašniško posvečenje leta 1892. Odlikoval se je kot kaplan ter župnik v duhovniški gorečnosti, deloval je požrtvovalno in uspešno na prižnici, v šoli in je izredno dober gospodar. Pri Sv. Martinu je že veliko let župnik, kjer se veseli obče priljubljenosti. Znano je, da je omogočil zopetni nakup stare šole, da je dal prenoviti in preslikati cerkev ter župnišče, postaviti potrebna gospodarska poslopja itd. Župljanom ni bilo treba prispevati k tem izdatkom, vse stroške, tudi za popolno prenovu vinogradov, zidavo nove viničarije v Metavi itd. je kril iz dohodkov vinogradov. Blagemu g. jubilaru k 70letnici iskrene častitke z željo: Še naprej v zdravju in zadovolju!

Nesreče.

Nenavadna nesreča. Na Zg. Boču nad Selnicjo ob Dravi so spuščali po drči navzdol podrta smrekova drevesa. Radi oledenele drče je pognalo 13 m dolgo deblo iz nje in je priletelo z vso silo v precej daleč proč stoječo hišo posestnika K. Kobaleta, v kateri stanuje z ženo in osmimi otroci Ludvik Knaus. Hlod je prebil steno in se je ustavil pred posteljo, v kateri sta ležala dva otroka. Poškodovana je samo hiša.

Ponesrečil pri smučanju. Na Svečnico je doletela pri smučanju od Volfcetla

Avstrijski grad Enzesfeld, v katerem prebiva
bivši angleški kralj Edvard VIII.

proti Trem ribnikom v Mariboru. Huda nesreča Flanca Rojko, tovarniškega strojnika. Pri izogibanju je priletel s smučko ob drevo in si je nevarno zlomil nogo.

Posestnik pogorel. V Zgornji Bistrici sta zgorela posestniku Ferdinandu Justniku hiša in gospodarsko poslopje. Sosedje radi pregoste megle niso videli požara in tudi niso prihiteli na pomoč.

Smrtna nesreča. Na trgovski ples v sosedni Ptuj se je z avtotakslerjem peljala na večer mariborska družba. Ko so bili v Slovenji vasi, se je naenkrat pojavila v smeri, v kateri je vozil avto, kakih 35—40 stara kmečka ženska. Šofer se je trudil, da bi vozilo zaustavil, pa je že bilo prepozno. Ženici je vzel duhaprisotnost signal avtomobilskega roga in je mesto na levo skočila na desno, kjer jo je podrl avto in je zašla pod kolesa. Hudo ranjeno so naložili na avto in jo hoteli zapeljati v bolnico v Ptuj, vendar je reva izdahnila med prevozom.

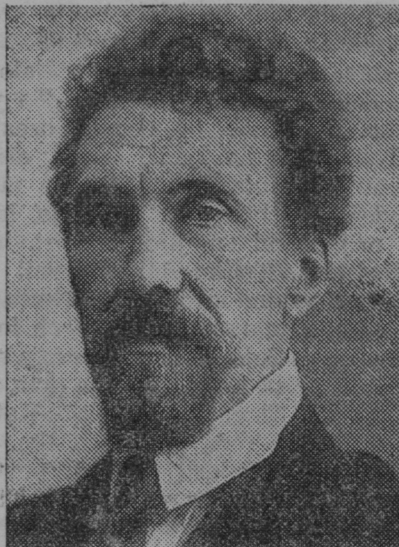
Ogenj uničil hišo in gospodarsko poslopje. V Slovenji vasi pri Ptujju je upepelil ogenj posestniku Janezu Matjašiču hišo in gospodarsko poslopje.

Železniški stroj smrtno povozil starko. V Št. Vidu pri Ljubljani je šla v gosti megli preko železniškega tira Marija Trojanšek, vdova po železniškem delavcu. Tender stroja je treščil v ženico. Sunek je pogljal žrtov kolikor je mogel in jo re-

Zamenjam dobro vino za rezan les, vinogradno kolje in suha bukova drva. Gnilšek, Maribor, Razlagova 25.

va obležala ob železnem drogu ob tiru pri priči mrtva.

Požarna nesreča na ljubljanski tehniki je napravila 4. februarja t. l. 15.000 Din škode.

Rykov, bivši predsednik ruskih sovjetskih republik, bo igral v tretjem moskovskem procesu glavno vlogo kot obtoženec.

Nove motorne sanke, s katerimi so dosegli v Avstriji na Neusiedler jezeru izredno brzino.

Največji globus na svetu. V danskem mestu Lilleborg v Jütlandu so napravili nov nabiralnik za plin, ki služi obenem za globus.

V svetišču v kitajskem mestu Chekiang stoji 32 m visok kip Budhe. Kip so pred kratkem pozlatili, kar je stalo 7000 dolarjev.

Slika iz ogromne poplave v Združenih ameriških državah.

Povodenj na južnem Angleškem.

Razne novice.

Dva velika divja prašiča streljena. V obsežnem lovskem okolišu v občini Kozje sta bila ustreljena dva divja prašiča, od katerih je tehtal eden 185 kg, eden pa 158 kg.

Opozarjamo Vas na oglas Leo Šket, Vransko!

Cirilova knjigarna priporoča postne pridige: Berghoff: Christus unser Leben und Vorbild, Zyklus und Fastenpredigten für unsere Zeit, kart. Din 40.--. — P. Andreas Hamerle: Herodes und sein Nachtrab, sechs Fastenpredigten und eine Karfreitagspredigt, broš. Din 17.--. — P. Bernhard Ernst Krahel: Das Hochheilige Kreuzesopfer und seine Erneuerung. Sechs Fastenpredigten und eine Karfreitagspredigt, broš. Din 14.--. — Brors: Leiden und Beten, Fastenbetrachtungen, broš. Din 18.20. — Brors: Leiden und Beten, Das Gebet des Herrn, broš. Din 17.--. — Möderl: O Haupt voll Blut und Wunden, fünf Fastenbetrachtungen, broš. Din 12.--. — Restle: Die Sünde, Fastenpredigten, broš. Din 21.--. — Gmelch: Der Unsichtbare, Fastenpredigten über den lebendigen Gott, broš. 22.--. — Storr: Rettende Liebe, sechs Fastenpredigten und eine Karfreitagspredigt über das göttliche Herz Jesu, broš. Din 20.--. — Vom Leiden Christi und der Eucharistie, Stoffsammlung für Fastenpredigten, broš. Din 33.--. — P. Clemens Gorzoka: Christ König der Gekreuzigten, sieben Fastenpredigten, broš. Din 19.--. — Storr: Erlösung, sechs Fastenpredigten und eine Karfreitagspredigt, broš. 23.--. — Lechner: Wer ist Christus?, 6 Fastenpredigten, broš. Din 10.--.

Za sveti postni čas, ki se nam približuje, je pripravil skladatelj Janko Grudnik svoje štiriglasne postne pesmi. So lahke in melodijozne in to jim je omogočilo, da so se uveljavile v splošni uporabi. — Pesmi prodaja po 15 Din M. Vavac v Mariboru in Cirilova knjigarna.

Kanarček. Kdor ima ali hoče imeti kanarčka, da mu prepeva in kratek čas dela, ta naj ima strokovno knjižico »Kanarček«, kjer dobi vsa navodila o vzgoji, prehrani, bolezni, skubitvi itd. kanarčkov. Knjižica stane 7 Din in se naroča v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.

Obžalovanja vredni slučaji.

Vlom sredi dneva v Mariboru. Med opoldanskim odmorom je bilo 4. februarja v Mariboru v Gosposki ulici vlomljeno v zlatarno Bizjak. Vlomilec je oplenil

Odvetnik

JERNEJ STANTE

je preselil svojo pisarno v hišo trgovca Kolbezna Celje, Prešernova ulica 3.

dnevno blagajno za 600 Din in odnesel raznovrstnih dragocenosti v vrednosti 50 tisoč Din. Večje železne blagajne se ni dotaknil.

Blagajno z denarjem odnesel. V noči na 5. februar je imela mariborska Vinarska in sadjarska šola nezaželen obisk. Neznanci so se priklatili na dvorišče za šolskim poslopjem, vdrli v drvarnico, si poiskali sekiro in so z njo vlomili pisarniško okno in se splazili v pisarno. V pisarni so prebrskali vse predale in zadeli na ročno blagajno s 300 Din, katero so odnesli. Preiskali so v stranskih prostorih mize ter omare profesorjev in so si prilastili še 700 Din. Vlomilci so se vrnili po isti poti, po kateri so prišli, v drvarnico, kjer so izpraznili ukradeno blagajno ter zginili v noč. Žandarji in policija so ugotovili, da so morali biti uzmovičem znane hišne prilike v Vinarski šoli in da jih je iskati kje v sosesčini. Budni pesčuvaj oblaja vsakega tujca, pri vlamu pa je bil čisto tih, iz česar se da sklepati, da mu je moral biti vlomilec dobro znan. Upanje je, da bodo storilci skoraj pod ključem.

Dva vloma eno noč v Mariboru. V noči na 3. februar sta bila izvršena v Mariboru dva vloma, ki sta pa bridko razočarala še neodkrita storilca. V Studencih pri Mariboru je bilo vlomljeno v občinsko pisarno, v kateri je železna blagajna in je krog prvega v mesecu navadno precej založena z denarjem. Vlomilec je izvrtil v blagajno luknjo, vendar jo je pobrisal praznih rok, ker ga je moralo nekaj iznenada prepoditi. — Isto noč se je splazil neznanec iz dvorišča v pisarno znane trgovine s perutnino Löschnigg v Taborski ulici. Odprl je ročno blagajno, iz katere je sunil 70 Din.

Tihotapska globa 776.000 Din. Pri Sverčini so prijeli obmejni stražarji 32letnega Lovrenca Blajiča iz Rude pri Sinju v Dalmaciji. Odvzeli so mu 60 paketov igralnih kart in 244 vžigalnikov. — Angjelku Črnkoviču iz Grabovice pri Duvnu je odvzel carinski organ 50 zavojev kart. Carinska kazen, katero bi morala plačati ta dva Dalmatinca, bi znašala 276.000 Din. Prijeta bosta kazen seveda odsedela. — 1. februarja popoldne sta imela posebno smolo zakonca Terezija in Ferdinand Hernah iz Maribora. Ker je mož dnevnika v državnih železniških delavnicah, sta se omenjena namenila odpeljati z režijsko karto proti Zidanemu mostu. Na glavnem kolodvoru pa so cariniki pregledali njuna kovčka in so odkrili v močevem 18 kg saharina, v ženinem 2 kg. Globa na to iz Avstrije vtihotapljeno sladilo znaša 500 tisoč Din. Pred nekaj dnevi je finančni organ odvzel Hernahovemu sinu Ferdinandu 11 in pol kg saharina. Tihotapska globa za vso omenjeno zaplenjeno blago znaša 776.000 Din.

Poslancu zamenjal plašč. Ob zaključku planinskega plesa v Unionu v Mariboru je neznanec zamenjal 4000 Din vreden plašč poslancu in notarju Gajšek. Pustil mu je kakih 500 Din vredno suknjo.

Med pogrebom matere izpraznil očetu stanovanje. Mariborska policija je prejela od posestnika Ivana Fekonje ovadbo, v kateri navaja, da mu je njegov 38letni sin Hinko, bivši trgovec, izpraznil na Plistavcu št. 24 stanovanje med časom, ko se je vršil pogreb žene oziroma matere. Očetu ukradene predmete je prodal sin v Mariboru.

4000 in v edna lovska psica je bila ukradena v Zrkovcah mariborskemu hotelirju g. Zemljiču.

Obešenega so našli v št. Ilju v Slov. g. 32letnega posestniškega sina Avgušтина Pukl.

Smola dveh tatov. Posestnik Franc Dimnik v Jablancih pri Sv. Barbari v Slov. goricah je naletel v svoji vinski kleti na

Turški muezin (mežnar) z zvočnikom

Po Malajskih otokih med Indijo in Avstralijo je zajel val prodirajoče naprednosti tudi izvajanja mohamedanskih verskih predpisov. Promet avtomobilov z neprestanim hupanjem onemogoča klice muezina ali cerkovnika k molitvi. Radi tega so sklenili mohamedanci, da bodo pobijali civilizacijo na poseben način. V Singapurju so namestili na štiri glavne mošeje močne zvočnike. Poprej so čuli muezinov klic k molitvi kvečjemu 100—200 metrov, sedaj nese zvočnik preko cestnega hru-pa muezinov glas tudi 2 km daleč. S tem tehničnim napredkom pa je izginila stara slika. Poprej je moral muezin na minaret ali zvonik in od

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

»Čakajte! Saj pride! Najbolji pride zdaj.«
Nove steklenice so priromale na mize, pivci pa so zlivali pijačo vase kakor vodo in vriskali in se črli. — Medtem so se vrnili tudi tisti parčki, ki so se bili splazili po svojih potih; vse večje je postajalo vpitje: »Aló, godci!«
Ker pa so godci še oklevali, je zarobantil krojač Murko:
»Ho! Kaj je to? Škoda za čas. Saj itak ne bomo več dolgo rajali.«
»Zakaj ne?« je vprašal grofov jagar.
»Kaj, ali ne veš, da pridejo v kratkem misijonarji v Šmarje?«
»Zlodeja nas brigajo misijonarji!
»Pa misijonarji se bodo brigali za nas. Boš videl, kako bodo šmarski deklíči drli k njim; potem je ne bo nobene več sem.«
»Ne pojdemo k misijonu,« so nekatera dekleta vneto ugovarjala. »Kaj nam je treba misijonarjev! Naš misijonar je Anza.«
»Živio! Živio!«
»Nobene ne bo več sem,« je gonil svoje krojač. »Saj že zdaj niste več vse. Kje je Rožičeva Ančka pa Lončarjeva Lenčka, pa Ivarška Burga, pa Gradiška

Marjeta? To so vam bili taki deklíči — zdaj jih že nekaj tednov ni več na spregled.«

»Te nam je tista Veronika, ta prekleta mežnarica, prevzela!« je vpil Lavrinec, sodnikov sin. »Najfletnejša dekleta poišče; še vse bo spravila na svojo stran.«

»Nas že ne! Nas nikoli!« so zatrdila dekleta.

»Vas vse, če vam le blizu pride. Vse vas še spravi k farju dol k spovedi. Zaco-prala vas bo, ona zna, hujša je ko sam hudir, terci-jalka presneta.«

»Hahahahaha,« se je zasmel jagar, »če je vse res, kar ljudje pravijo, je tudi tebe že zaco-prala, ti škric, ti.«

»Seveda je letal za njo. Trojne podplate si je potrgal za Veroniko, pa se je moral pod nosom obrisati,« so poredno dejali fantje.

»Čenče, same čenče! Ne maram je. Tercijalk sploh ne maram.«

»Da, da,« se je posmihal grofov jagar, »ko medved ni mogel do Libenčevih hrušk, je tudi brundal, da niso za nič... Ti pač ne moreš pozabiti Veroniki, ali kakor ji je že ime, da ti je hruške previsoko obesila. Kaj pa si tako neumen?«

»Naj pride še tak brihtnež, tej terci-jalki ni kos... Ta se ti laže in te obrekuje, da se kar kadi. Hujše je ni v vsem Šmarju ne.«

»Korajžna pa je. To smo na sodnji videli, ko jo je tvoj oče skupil.«

»Le hvali jo, le! Ko bi jo bil čul, kako je tedaj

tata, ki sta si že bila napolnila sodček 50 litrov, s katerim sta hotela zginiti. Oba uzmoviča sta se čutila toliko varna, da sta se napila in sta dospala pod sodom. Pri pogledu na spežo vinska tata je Dimnik vrata kleti zaklenil in je takoj poklical orožnike, ki so krenili potrebno s zaspanima tatoma.

Ob tihotapsko blago. Pri Sv. Duhu ob severni meji je hotel graničar zaustaviti neznanca z nahrbtnikom. Neznaneu tihotapcu je uspel pobeg nazaj v Avstrijo, pač pa je odvrget nahrbtnik, v katerem je bilo 11 kg saharina in 23 zavojev igralnih kart.

Cela rodbina pod ključem radi umora očeta. Dne 5. februarja zjutraj so našli s preklano glavo v snegu ob občinski cesti v Ogljenščaku nad Gornjo Polskavo 40letnega viničarja Karla Mihelak, po domače Kosa. Orožniška patrulja je ugotovila, da zločin ni bil izvršen na kraju najdbe, ampak da je bil Mihelak že ubit položen ob cesti. Po strogem in spretnem zaslišanju so orožniki kmalu znali, da se je bila cela družina zarotila proti Mihelaku. Ubil ga je z več udarci s sekirjo na postelji spečega njegov zet Drago Kolar, ki je star 25 let in je doma na Hrvaškem. Kolar se je priženil k Mihelaku in ni bival stalno tamkaj. Strašno dejanje je bilo izvršeno vpričo vseh domačih v noči od 3. na 4. februar. Mrtvo truplo so prenesli v vežo, ga pokrili s čunjami in so ga pustili tam do 5. februarja, ko je bilo pretešeno na občinsko cesto pred hišo z namenom, da bi krivda krvavega dejanja padla na kakega neznanca. Orožniki so predali Mihelake v zapore v Slov. Bistrici. Grozen umor je bil izvršen radi tega, ker je bil Mihelak skop in ni dajal družini dovolj denarja za preživljanje, da si so delali vsi pri viničarji.

Radi družinskih preprirov sin ustrelil očeta. Orožnikom v Ivanjkovcih se je predal 17letni Ivan Zalar z izpovedjo, da je ustrelil lastnega očeta, 40letnega posestnika Ivana Zalar. Ustreljeni zapuščala tri otroke. V družini so bili na dne-

nem redu prepri, ker je vzdrževal oče nedovoljeno razmerje do neke druge ženske, katero je 1. februarja pripeljal na dom in bi naj bila tam ostala. Temu početju se je uprla prava žena z otroci in ta odpor je rodil grozen zločin.

Po vzgledu ruskih brezbožnikov. Na mostu preko Drave na Borlu pod Ptujem je Kristusov kip. Še neizsledeni brezbožniki so križ razbili, ga polili z bencinom in ga užgali. Mišoidoci so ogenj pogasili, sicer bi bil zgorel dolgi leseni most. Alibog, da se drzne bencinoviško brezboštvo tudi pri nas na dan. Če bodo orožniki izsledili boljševiske lopove, jih mora sodišče kaznovati, da bodo mnili!

Vlomilci po Halozah na delu. Iz Haloz so došla poročila, da se pojavljajo tamkaj zdaj tu in tam vlomilci. Med drugimi so obiskali minoritsko klet, iz katere so odnesli precej žganja. Kmalu za tem so bili isti na delu v hiši posestnika Franca Vrable, kateremu so ukradli več raznega perila in posteljnine. V Vareji je zginila lovska puška posestniku Vinku Pernatu.

Koleselj in par konj je bilo ukradenih posestniku Matjažu Štraklu v Radosavcih v Slov. goricah. Štrakl ima 7000 Din škode.

Po enem letu prijet požigalec. V Konjicah je bil aretiran 25letni Ivan Videčnik, ker je zažgal 19. februarja lani v Vrheh hišo posestnika Ivana Ostrovršnika. Videčnik je prosil Ostrovršnika za miloščino in ker ni dobil ničesar, se je maščeval s požigom.

Izprijen vajenec. Celjski policiji je padel v roke 18letni krojaški vajenec Jožef C. iz Št. Vida pri Grobelnem. Ko se je učil krojaštva v Celju, je kazal, da ne bo kaj prida. Iz Celja se je preselil k drugemu mojstru v Kranj. Komaj je bil en mesec v Kranju, je začel stranke slepariti na mojstrov račun in je izmaknil lastnemu mojstru 3000 Din. V Kranju si je najel za 800 D taksi, s katerim se je pripeljal v Celje, a je že v Ljubljani zapravil preostalo. Sodišču izročeni nepridiprav je že bil enkrat obsojen radi tatvine na

dva meseca vendar pa izpuščen radi zadnje pomilostitve.

Po osmih mesecih odkrit zločin. V našem listu smo poročali, da je šla v Savo pri Litiji lani 7. junija 20letna posestnikova hči Marija Klanšičar iz Košce vpričo njenega fanta Albina Dežman, 27letnega brezposelnega delavca. Truplo Klanšičarjeve so potegnili iz Save pri Zagorju. Sedaj po osmih mesecih je priznal A. Dežman, da je on sunil deklino v Savo, da je lahko poročil lani novembra Angele Dolanc, posestnikovo hčerko iz Košce.

Pred sedmimi leti so bili ukradeni voli Jožefu Kokalj, posestniku v Trnovcu pri Metliki. Po tohkih letih je izpovedal Jože Mušič, čevljar v Trnovcu, da je videl, kako je neki posestnik iz Trnovca v noči odpeljal Kokalju vole. Tat je kmalu za tem odpotoval v Ameriko.

Brivski mojster se vrgel pod vlak. Pod vlak se je vrgel 7. februarja ob 19. uri blizu Dukičeve vile ob cesti v Rožno dolino pri Ljubljani Ivan Možina, brivec v Rožni dolini in doma iz Novega mesta. Nesrečnej je bil takoj mrtev. Zapuščala ženo z otroci.

Pomilovanja vredna rudarska rodbina. V Hrastniku se je vrgel iz neznanega vzroka pod vlak 26letni rudar Pavel Meterč, ki je imel zaposlitev v ostriškem obratu. Kolesa vlaka so mu zdrobila lobanjo, odrezala levo nogo in zmečkala desno stopalo. Meterčevo družino, ki je ena najstarejših rudarskih v Hrastniku, zasleduje samomorilna vada. Pred nekaj leti je obupala v Celju nad življenjem hči Minka, ki je šla pod vlak. Iz žalosti radi nenadne smrti hčerke je skočil v prepad rudarskega kamnoloma oče in obležal mrtev. Za tretjim obupanem Pavlom žaluje mati, trije bratje in tri sestre.

Krvav zaključek preprirov med očetom in sinom. V vasi Vrhovnje pri Novem mestu je živel v hiši 50letnega posestnika Franca Planinška njegov nezakonski sin 26letni Lojze Moravec. Slednji je zahteval neprestano od očeta denar in radi tega je došlo večkrat do sporov. Dne 4.

na sodnji tebe dajala, preden si prišel, to bi si bil žolč izkozlal.«

»Saj me ne pozna, jaz pa nje ne.«

»Jo boš že še spoznal — počakaj, da pridejo misijonarji! Ona pa tisti njen mežnar nista odnehala, da je moral priti misijon.«

»Nam je vseeno. Mi se zanje ne menimo,« se je oglasil eden od fantov.

»Kaj, vseeno nam je? Ko ne veš, da pridejo samo zaradi tega, da bi nam vzeli vsako veselje! Veselih ljudi ne bi smelo več biti v Šmarju, ampak same potuhnjene ovčke in jagnjiči kakor povsod tam, kjer so ti črnuhi s svojim peklom že okoli porogovili.«

»Sem do Fužine ne seže nobena pridiga.«

»Prav Fužino imajo na piki. Našo veselo družbo hočejo razgnati.«

»Razgnati? Poskusijo naj!« je zahreščala Špela. »Prej poženemo šmarsko cerkev v zrak; kajne, Anza?«

»Anza, ha!« je podpihoval sodnikov Lavrinc. »Mežnarjeva terciarka je stokrat bolj prebrisana in mogočna kakor Anza. Kar ona hoče, to stori — vse ti spravi na svoje vajeti, vse mora rajati, kakor se njej zdi; tudi Anza, če se ji zljubi.«

Tedaj so grofovemu jagru oči neznansko vzplamtele, visoko je vzdignil glavo in dejal s ponosnim glasom:

»Ha! To bo še dosti vode preteklo, preden se

bom jaz kaki ženski vdal. Da pa bi bila ta mežnarjeva kaka posebna, tega ne verjamem. Taka bo kakor vse druge. Ko bi hotel, jo dobim, da bo šla ko pes za menoj.«

»In ko bi bil ti sam cesar, se ne bi zmenila zate,« je trdil Lavrinc. Ne poznaš je, ne.«

»Poznam dekleta. Še nobena se mi ni upirala.«

»Mežnarjeva pa! Ta ti je kos. Vse copniže, kar jih znaš, ti ne bi pomagale. Ta bi te nabrisala.«

»Ti bom drugače povedal. Poslušaj, kaj ti rečem: Preden minejo tri nedelje, pride Veronika — ali kakor ji že pravite — sem na Fužino in bo tu rajala z menoj.«

»Huuu, Anza, to bi pa bilo nekaj, to pa, to!« so skrižem vpili fantje.

Vmes se je zadržal Lavrinc:

»Prej boš z Veliko planino rajal ko z Veroniko.«

»Stavimo, da jo spravim sem!« je velel grofov jagar. »Kaj velja?«

»Kaj? Staviti je lahko. Ali jaz ti plačam pet zlatih goldinarjev, če jo pripelješ sem in le en kratek raj zarajaš z njo.«

»He, pobič, ali imaš toliko denarja? Odkod ga boš vzel, če ga ne boš ukradel?«

»Hudir, menda sem ti dosti dober.«

»Denar bomo zložili,« se je jih je oglasilo pol tucata; »Veronika je vredna toliko. To bi bila taka reč, da nikoli take.«

tamkaj je klical vernike z razprostrtimi rokami na počaščenje alaha. Danes mu ni treba več šestkrat na dan po strmih stopnicah v minaret. Mouzin ostane lepo v svoji sobi in od tamkaj izpušča po mikrofonu svoje slavospeve na alaha in njegovega preroka Mohameda, ki se razlegajo iz zvočnika na minaretu daleč preko vseh cest ter ulic in to s tako močnim glasom kakor nikdar poprej.

Potepuh izdaja časopis.

V Rumburgu na severnem Češkem je začel izhajati časopis »Potepuh«, katerega izdaja star klatež. Prva izdaja je imela 5000 komadov naklade. Izdaja druge številke, ki je izšla 14 dni pozneje, je že bila večja. Ne samo iz čeho-slovaške, ampak iz vseh

februarja zvečer sta se oče in sin zopet skregala. Sin je skočil v vežo po sekuro, oče je v razljutenosti zgrabil puško in ustrelil sina v trebuh. Težko zadetega so prepeljali v novomeško bolnico, a je malo upanja, da bi ostal pri življenju.

Izpred sodišča.

Obsojen goljuf. Konrad Podgornik iz Spodnjega Radvanja pri Mariboru je prišel lani 14. decembra k Josipu Babšku, ki mu je izročil 15.000 Din pod pogojem, da dobi svoto vrnjeno po treh dneh z obrestmi vred. Podgornik denarja ni vrnil, pač pa se je Babšku izgovarjal, da se je hotel podati s tisočaki v Avstrijo, kjer bi naj bil nakupil švercarskega blaga. Obmejni stražniki so ga izsledili, moral je bežati in je zgubil denar, katerega je imel skritega v svetilki. Podgornik zgubljenih jurjev ni mogel več najti. Ta izgovor je bil ovržen po priči in Podgornik je bil v Mariboru obsojen na eno leto ter na štiri mesece robije in na globo 600 Din ali 10 dni zapore.

Obsojena vlomilska trojica. V Mariboru so obsodili te dni radi vlovov in tatvin po Slovenskih goricah: Antona Gumzeja na 10 mesecev strogega zapore, 33letnega Jurja Senekerja iz Spodnjega Gasteraja na 1 leto dni strogega zapore, 26letnega Jožefa Lenarčiča na 1 leto in 8 mesecev strogega zapore.

Radi smrtonosne poškodbe pet let robije. Lani 9. decembra je udaril Štefan Capl iz Slov. Bistrice z ročico poročnika Vladimirja Radivojeva. Udarjeni je podlegel poškodbi v mariborski bolnici. Caplu je prisodilo mariborsko sodišče 6. t. m. 5 let robije.

Obraznava radi žalostne smrti hrastniškega steklarja. V Celju se je vršila obraznava, pri kateri so dajali odgovor trije delavci iz Hrastnika, ker so zakrivali nasilno smrt steklarja Štefana Uldrijana, očeta treh otrok. V soboto 9. januarja zvečer je došlo v Hrastniku do pretepa, v katerem se je zgrudil mrtev Uldri-

jan in sicer radi udarca po trebuhu. Jan. Pečnik in Franc Tovornik sta bila radi napada s smrtnim izidom, izvršenega brez skupnega naklepa, obsojena na 10 mesecev strogega zapore, Vladimir Redišek pa na 10 mesecev zapore.

Slovenska Krajina.

Nesrečni nož! V Črensovcih je prišlo do krvavega dejanja, kojega smrtna žrtev je postal čisto nedolžni. 23letni Ivan Hozjan pravi preiskovalnemu sodniku, da je slišal grožnjo, da ga bo neki Špilak tekom 6 mesecev ubil. Ogibal se je Špilaka in je nosil pri sebi nož. Nekega večera se je vračal Hozjan od luščenja bučnic pri nekem kmetu v Žižkih. Ne daleč od hiše je zagledal tri neznance, o katerih je bil prepričan,

da je Špilak s pomagačema in da bodo z njim obračunali. Napadalec je hotel prehiteti. Z nožem se je zagnal na srednjega prežarja v prepričanju, da je Špilak, in ga je usmrtil z osmi mi zabodljaji. Ostala dva sta pobegnila. Ko je Hozjan natančneje ogledal v krvi hropečega, je spregledal, da je zaklal čisto nedolžnega 20letnega čevljarskega pomočnika Adama Cigana.

Koledar Kmečke zveze.

Vsi, ki imajo koledar v razprodaji, naj istega takoj vrnejo, kolikor še niso prodali. Nam je pošel in na novi natis ni več misliti. Kdor ne vrne do 16. februarja t. l., bo moral vse plačati, ker pozneje ne sprejmemo več nazaj. — Tiskarna sv. Ciril.

Marija Snežna. Tukajšnja Marijina družba priredi v nedeljo 14. februarja lepo igro v štirih dejanjih »Skrivnostna zaroka«. Pred igro ima Prosvetno društvo pri Mariji Snežni svoj četrti redni občni zbor. Med odmore lepe pesmi. Začetek ob pol treh popoldne.

Jaremina. V nedeljo 14. februarja ob 3. uri popoldne, se vrši občni zbor Katoliškega prosvetnega društva v dvorani. Vabimo vse katoliško zavedne Jareminčane, zlasti mladino, fante in dekleta, da si sigurno udeležijo občnega zbora in korajžno pristopijo v naše vrste. Na svidenje v nedeljo!

Sv. Miklavž pri Ormožu. Novo življenje je prišlo z novim letom v naše izobraževalno društvo. Ustanovil se je mnogoštevilni fantovski in dekliški odsek, ki na svojih rednih sestankih pridno obravnava vsa važna sodobna vprašanja. Na Svečnico so naši fante in dekleta vprizorili poučno in mnogo smeja vzbujajočo igro »Voda«.

Poljčane. Vsem prijateljem dobrega čtiva nanznamo, da je prosvetna knjižnica v domu na novo urejena. Vabljeni ste, da pridete vsako

nedeljo k nam v vas. Čaka vas toplo zakurjena soba. Na mizi imate na razpolago katoliške časopise. Za izposojevanje imamo okoli 400 lepih knjig, med temi je večina novih. Malenkostna odškodnina se porabi za ovojni papir za knjige in za druge potrebščine. Knjižnico nameravamo še opremiti z novjšimi knjigami. Dobra in poučna knjiga je tvoj najboljši prijatelj, ki te tolaži, opominja, uči in zabava v veselih in žalostnih urah. Žalibog, da še prihaja v naš kraj precej nekatoliških časopisov, ki človeka morijo in zastrupljajo dušo in telo. Stopimo na plan in naročimo si samo katoliške časopise ter ostanimo zvesti sinovi in hčere slovenske katoliške prosvete! Naša knjižnica je odprta vsako nedeljo po prvi sv. maši pred in po večernicah. Knjigo imaš lahko doma en teden ali 14 dni, potem jo vrneš in dobiš drugo. Poleg leposlovnih imamo tudi poučne, zgodovinske, gospodarske in nabožne vsebine. Tako vsem ustrezemo. Pri pregledovanju knjig se je ugotovilo, da imajo še mnogi knjige iz naše knjižnice celo že po eno leto in še dalje doma. Prosim jih, da knjige nemudoma vrnejo, da bodo tudi drugim na razpolago. — Knjižničarka.

Ali si že obnovil naročnino?

držav na svetu se oglašajo naročniki na »Potepuha«. Vsaka številka stane 60 vinarjev. Prodajalec, in seve potepuhi iz celega sveta so se oglasili kot raznašalci, dobi od omenjenih 60 vinarjev polovico. Potepuškimi raznašalci ne gre toliko za zaslužek v gotovini, ampak za dokaz, da se ne preživljajo z beračenjem. Da list radi kupujejo, dokazuje pisma starega kolovrateža izdajatelju in ki se glasi: »Prodal sem v šestih dneh 100 komadov in sem zaslužil 30 kron.« Da pa potepuški raznašalci pri raznašanju in razprodaji svojega glasila še tudi beračijo, je samoposebi umevno. Sotrudnikov ima list iz vseh delov sveta toliko, da ne ve kam s preobilnimi prispevki.

»Jaz stavim deset goldinarjev,« je zavpil grofov jagar.

»Jaz dam še pet goldinarjev zraven, če se ti posreči in da jo res spraviš sem, prevzetnico tako. To ti bom posvetil!« se je drl Lavrinec.

»Nič ji ne boš posvetil!« je zarohnel Anza, grofov jagar; »če jo pripeljem sem, potem je v mojem varstvu. Naj se mi nobeden ne pozabi in naj se mi je ne dotakne, niti ji naj ne reče kake krive besede! To vam rečem in tebi še posebej.«

»Nak, taki nismo! V časti jo bomo imeli, Veroniko, hvalili jo bomo in vse, kakor je spodobno in prav,« so zagotavljali šmarski fantje. »Le pripelji jo, gotovo jo pripelji!«

»Svojo besedo sem dal in toliko, mislim, me poznate, da zmerom držim, kar obečam.«

»Ne, ne, ne smeš je pripeljati, jaz ne pustim,« je zagodljala krčmarjeva špela; »ne spustim je noter, oči ji izpraskam, če pride, ta goska gosposka!«

»Kaj se vnemaš, koza stara?« se je porogal Anza. »Menda si ljubosumna? Prav nič se ti ne poda in lepša zaradi tega tudi nisi. — Prepovedal pa mi nihče ne bo, ti še najmanj.«

»Ti, ti, jaz pa imam nekaj, da te lahko držim,« je hudobno vzkipela špela.

Tedaj je grofovemu jagru udarila kri v glavo. Vztrepetal je in videti je bilo, da v njem vse vre. Požrl pa je jezo in grozno mirno dejal:

»To, kar imaš ti, je nož na dva kraja. Kadar bo urezal, bo tebe bolj zbolelo ko mene. Sicer pa ni nikjer zapisano, da bi moral hoditi sem na Fužino. Me pač ne bo več.«

»Ne, ne, ti moraš priti, zmerom, zmerom,« je blebetal krčmar; »tu je tvoj dom, tu dobiš piti in jesti in vsi te imamo radi.«

Fantje so vpili vsi vprek:

»Zmerom moraš priti! — Veroniko nam pripelji! — Obečal si. Besedo moraš držati.«

»Če pa mi špela brani!«

»Saj ni res!« je postala špela pohlevna. »Zaradi mene pleši, s komer hočeš! Meni je vseeno. Če se ti ljubi, zaradi mene še misijonarje sem pripelji!«

»Kaj nam morejo ti?«

»Nič nam ne morejo,

morejo, morejo;

nič nam ne morejo,

morejo, morejo;

nič nam ne morejo,

morejo, morejo;

če smo vesel!«

»Hahahaha! Hahahaha!«

»Veronika pa mora k nam!« so vpili.

»Veronika pride!« je potrdil grofov jagar.

(Dalje sledi)

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Anton na Pohorju. Često se zgodi, da si stari zakonci naglo sledijo v smrti. Tako je tudi 85letni Florijan Kolečnik, po domače Plužnikar, sledil svoji zakonski družici 29. januarja l. l. umrli Ivani ter se 1. februarja t. l. preselil v boljše domovino. Bil je najstarejši Antončan, rojen leta 1851. Naj počiva v miru!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Nemilo nas je v ponedeljek 25. januarja presenetila tužna novica, da je po kratki bolezni prenehalo biti srce blagemu možu in dobremu očetu Janezu Vertič. Konec je izpolnil 60 let svoje starosti, že je nemila smrt pretrgala nit njegovega življenja. Rajni se je rodil 8. decembra 1876 pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah. Dne 27. januarja ga je sprejela hladna zemlja v svoje naročje. Cerkevni pevski zbor je zapel ganljivo in ubrano dve žalostinki. V farni cerkvi je daroval za rajnega slovesno sv. mašo g. župnik. Pri odprtem grobu je g. župnik z izbranimi besedami orisal delo in trpljenje ter lep zgled, ki ga je dajal rajni v svojem življenju in zlasti v težki bolezni. Pokojni, ki je bil dolgoletni naročnik »Slovenskega gospodarja«, naj počiva v miru! Preostali naši so žalje!

Stavešinci. Umrli je 28. januarja 78letni Jakob Kežman. Bil je spreten mizar ter je za mlada leta izvrševal to obrt tudi v tujih državah. Dičili sta njegovo osebnost dve najlepši čednosti, katerih naše ljudstvo danes pač zelo pogreša. Nikdar ni preklinjal in nikdar ni imel niti najmanjšega sovraštva do bližnjega. Te čednosti naj so drugim v zgled in opomin, posebno tistim, kateri mislijo, da morajo vsako besedo osliniti s kletvijo, in kateri gojijo sovraštvo za vsako malenkost cela leta. Bil je dober katoličan, vedre in vesele narave. Imel je že sedem križev, pa se je izrazil: »Pri meni je vedno spomlad.« Zadnja leta je preživel v bolezni in pomanjkanju, pa je vse težave prenašal z Jobovo potrpežljivostjo in udanostjo v božjo voljo. Naj počiva v miru!

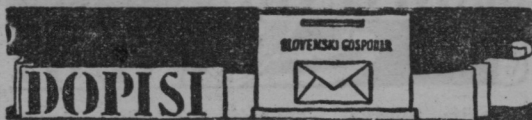
Krapje pri Ljutu. Izproсна smrt nam je 27. januarja ugrabila vrlo mladenko, staro 37 let, Marijino družbenico Marijo Lipovec, ki je bila up in podpora svojim še živečima nad 70letnima starešema. Rajnika je bila splošno priljubljena, o čemer je pričal njen pogreb. Naj počiva v miru! Preostali naši prisrčno so žalje!

Št. Janž na Vinski gori. Po dolgi in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti, je mirno v Gospodu zaspal dobri oče in skrben gospodar g. Andrej Kroflič v visoki starosti 82 let. Polehal je že dalj časa za vodenico, katero je prenašal z bogoudano potrpežljivostjo. Pogreb se je vršil ob obilni udeležbi sorodnikov, znancev in prijateljev. Ob grobu mu je zapel domači pevski zbor ganljivo žalostinko pod vodstvom g. Ivana Lesjaka. Zapušča žalujočo ženo, dve hčerki in brata. Naše so žalje!

Sv. Jurij ob južni žel. Poslovil se je s tega sveta v starosti 27 let Dobnik Anton. Pokojni Tonček je pred par leti odslužil vojaški rok; od vojakov je prišel zdrav in vesel domov. Čez nekaj časa je zaprosil za poštno službo ter bil sprejet; služboval je pri ljubljanski pošti. Ko se ni več počutil popolnoma zdravega in je nekako slutil, da gre njegovo življenje najbrž proti večeru, si je želel biti premeščen v domači kraj. Še nekaj časa je vršil poštno službo v

Gobelnem. Ko je zapustil službo in se je vrnil na dom, je legel v bolniško posteljo, katere ni več zapustil. Kako priljubljen je bil Tonček, je pokazal njegov pogreb 30. januarja. V imenu sorodnikov in drugih se je na domu poslovil od njega njegov brat. Fantje so mu zapeli ganljive žalostinke na domu in na pokopališču pri Sv. Jurju ob južni žel. Ob odprtem grobu se je poslovil od rajnega g. kanonik Mikuš. Spavaj v miru, dragi Toneček!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Dne 5. februarja smo ob ogromni udeležbi znancev in sosedne duhovščine spremili k večnemu počitku bivšega

Prevalje. Pretekli teden so neznani uzmoviči si dovolili vlom v naše prosvetno društvo. Odnesli so 70 Din gotovine in 10 knjig. Za vlomilci manjka vsaka sled. — Tukajšnjemu lesnemu trgovcu g. Antonu Čepinu so istotako neznanci odpeljali 61 komadov rezanega lesa iz njegovega skladišča. Vršijo se obširne poizvedbe, a vendar manjka za tatovi vsaka sled. — Kmet. nadaljevalna šola v Prevaljah vprizori v nedeljo 14. februarja ob treh popoldne in ob 8. uri na večer v Rozmanovi dvorani na Prevaljah dr. Ivo Česnikovo kmečko igro »Pogodba«. Med odmoru igra kmečka godba. K obilni udeležbi vabijo absolventi kmečko-nadaljevalne šole. Čisti dobiček je namenjen za kritje stroškov šole in za strokovno ekskurzijo. Naša dolžnost je, da jo podpremo s tem, da napolnimo v nedeljo Rozmanovo dvorano. — V Prevaljah je bila pred mesecem dni ustanovljena gospodarska zadruga in sicer ima svoje prostore pri g. Rozmanu. Uradne ure so v sredah in v nedeljah dopoldne. Kmetje, pristopajte!

Koprivna. Tudi naša tiha gorska vasica je obhajala letos božičnico in sicer prvo pravo božičnico z malo slavnostjo. Sicer pozno, a gotovo. Dne 16. januarja popoldne je bila mala slavnost. Najprej je imel č. g. župnik ganljiv govor. (Na tej šoli je ledino oral č. g. župnik Iv. Hojnik že nad 30 let in je še upravitelj te siromašne šole, katero je on vpeljal in katero on vodi. Njegova zasluga je, da ima Koprivna sploh šolo in da znajo ljudje čitati in pisati in da so sploh izobraženi.) Nato so otroci pod vodstvom prve učiteljice, ki je bila sedaj postavljena v Koprivno, zapeli več pesmic. Največja zasluga, da je tudi v naše zapuščene kraje prinesel Jezusček darove, je gospe soproge generalnega ravnatelja svinčenih rudnikov v Mežici, Luize Bargetove. Darove je poslala tudi Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, banska uprava, občina Črna, Kolo jugoslovanskih sester in gg. trgovci Čulk in Rek iz Črne. Naknadno je še poslal darove Rdeči križ. Obdarovani so bili vsi otroci, vsak je dobil nekaj, največ otrok je dobilo obleko ali pa čevlje. Tako lepe božičnice ne pomni Koprivna.

Ojstrica nad Dravogradom. V kratkem predpustu sta se vpregli dve nevesti v zakonski jarem. Prva je bila Tilka Očko, hči našega cerkvenega ključarja in posestnika Očko na Goriškem vrhu. Tilka je bila vnetá cerkvena pevka; omožila se je z mladim posestnikom Filipom

cerkvenega ključarja svetogorskega romarskega svetišča Mošet Antona, katerega je Bog odpoklical k sebi v izredno visoki starosti 92 let. Pokojni je storil mnogo za našo slavno romarsko cerkev. Naj mu Ona, ki ji je z vso dušo služil toliko let ter bil čuvar njenega svetišča, izprosi pri Sinu obilno plačilo. Počivaj v božjem miru!

Rifengozd pri Laškem. Mirno je zatisnil oči v 74. letu starosti 6. t. m. zjutraj ob 8. uri posestnik in lovec ter dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja« g. Mihael Zdovc, po domače špankmet v Rifengozdu. Rajni je bil veselega značaja, velik šaljivec in splošno priljubljen povsod. Da je pa bil tudi pravi kristjan, je znak, da je bil vsako nedeljo pri sv. maši, bil je pa tudi skozi celih 50 let pobožen romar pri Mariji Zagorski. Ohranimo mu pobožen spomin, ženi, hčerkam in vnukoma pa naše iskreno sožalje!

Mori na Ojstrici. Druga je bila Lizika Vaukman, po domače Poltnik na Goriškem vrhu; vzela je Urbana Planšak, posestnika na Goriškem vrhu. Obema paroma želimo, da bi bila srečna in zadovoljna vse žive dni!

Sv. Križ nad Dravogradom. Ob postnih petkih je pričetek spovedovanja ob sedmih. Ob 8. uri se moli križev pot. Ob 9. uri proštova sv. maša z darovanjem za cerkvene potrebe. Po maši postna pridiga. Vse postne pridige bo govoril č. g. Vinko Pivec, župnik v št. Janžu. Okrog 10. ure peta sv. maša in več tihih svetih maš. Tudi praznik sv. Jožefa bomo obhajali pri Sv. Križu.

Sv. Anton na Pohorju. Zastavo ali čast najstarejšega Antončana nosi sedaj po smrti Florijana Kolečnik — Pongrac Krištan, trden kmet, pristna pohorska korenina, s svojimi 82 leti. Bog ga ohrani še veliko let! — Neki brezposelni uzmoviči si je »izposodil« od naše gšč. učiteljice Zlatke Köchl zimski plašč. Med tem, ko je ona poučevala v šoli, je segel tat skozi odprto okno z dolgo palico ter si prilastil tuje blago. — Po drugod, kjer imajo društvene domove, kakor pri prleškem Sv. Antonu, in drugod, prirajajo v pustnem času razne vesele igre, na prim. »Miciki je treba moža« itd. Pri nas pa naredimo to zares, kajti 1. februarja je Micka Kraman res vzela Ludvika Klemenc za pravega moža, ko sta bila poročena v naši cerkvi. Vsi drugi Zmagoslavi, Frančeki, Anzani, Micke, Rozlike Milke itd. pa pridejo po Veliki noči na vrsto. Če nam stari ljudje odmirajo, brez naraščaja ne smemo biti. — Tako poledico imamo zopet, da bo moral sv. Matija pošteno pljuniti v roke ter vzeti nebeško sekiro v roke, če bo hotel hitro razbiti led. Zemeljski Matjaži bodi letos bržčas prešov za to delo.

Remšnik. Dogodi se marsikaj novega tudi pri nas, pa drugi svetovni dogodki nas prevzamejo še bolj kot domači. Tudi mi v hribih sočutno doživljamo žalostne in strašne reči v španiji, rogoviljenje komunistov v Franciji, žalujemo s katoličani v Nemčiji in molimo za ubogo rusko ljudstvo. Drugod delate menda ravnotako in še v večji meri, kaj ne? Preteklo leto smo srečno prestali, a letina se ni dala popraviti, je ostala zunaj kašč. Zima letos ne bi bila prehudá, le pota za vožnjo in hojo so strašna, tako da bi v onih časih, ko so ljudje že verjeli na coprnice, res mislili, da jih iste mečejo po tleh. — V novem letu močno umirajo ljudje bolj v letih in reveži, mladi in tuhtajo, kako bi se ženili, ko ni denarja dostikrat za sol. — Cesto bomo gradili iz Brezna na Remšnik. Vedno prihajajo delavci povpraševati, ali dobijo delo in keda. Saj so revni; vendar v tako zamrznjeni

zemlji se ne da uspešno kopati, zato čakajmo onega zraka iz Sahare, ki bo ogrel zemljo in prezeble kosti. — Porok smo nekaj imeli, saj so mladi ljudje korajžni in se spopadejo s krizo, no, pogum velja! Med poročenci je tudi naš tajnik in dolgoletni organist, ki je s Kolečnikovo Treziko stopil pred altar, v upanju na srečo in blagoslov v življenju in smrti, kar naj Bog milostno nakloni! — Naše Izobraževalno društvo sicer dremlje, a predramiti se hoče in drugo postno nedeljo prirediti igro! Razgledni stolp pri Sv. Pankraciju ponosno gleda na vse strani ter milo vabi na izlet in na blagohotno podporo, da bo brž samostojen, ne pa pod oblastjo upnikov. Na veselo svidenje!

Vurberg. Na dan spreobrnjenja sv. Pavla sta se poročila Adolf Horvat in Suzana Ogrinc. V knjigi njune preteklosti je zabeleženo marsikaj vzpodbudnega: požrtvovalni duh, zavestno srce in pridne roke za delo v naših organizacijah. Želimo, da bi zvesta svojim mladostnim vzorom in idealom skupno korakala v življenje opremljena z blagoslovom neba! Veseli gostovanjci so darovali za misijone 50 Din, tudi muhasta godca Polanec in Čeh sta prispevala, to naj se vzame na znanje.

Sv. Martin pri Vurbergu. Veselo je zaigrala šentpeterska godba pri mladem posestniku v Spodnjem Dupleku Ferdinandu Vogrin, ki je popeljal vrlo mladenko iz ugledne Jurševe hiše kot življenjsko tovarišico pred oltar. Bila je članica Marijine družbe, naš ženin pa član tuk. pevskega zbora, ki nima je zapel pristrčen pozdrav. Spomnili so se v veseli družbi tudi ubogih zamorčkov in nabrali za nje 115 Din. Bog daj mlademu zakonskemu paru prav obilno blagoslov!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Tudi nas tlači kriza. Kmet upravičeno toži, da nima denarja za sol in petrolej; gospodinji ne nesejo kokoši, da bi lahko kupila sol; kmetu gospodarju pa primanjkuje denarja za petrolej. Gospodar ne more prodati svoje živine za povoljno ceno. Več slučajev je, da so mesarji hodili gledat živinčce. Prvi še za silo obljublja, a ne ve se, ali za šalo ali za res. Drugi ali tretji dan že pride drugi in manj obljubi. Tako ubogi naš kmet nazadnje mora prodati živinčce z veliko izgubo. Brezposelni nas nadlegujejo in prosijo ali denarja ali pijače. Tako se je zgledal nek brezposelni pri kmečki hiši. Pravi, da je s Pohorja doma ter začne pripovedovati svoje dogodivščine. Reče, da imajo Pohorci tudi take doline, kamor še solnce ni moglo poslati svojih žarkov. Imajo po njegovi trditvi tudi grozne kače do 20 m dolge in da na nje streljajo; točno morajo v glavo nameriti, da je kača potem ob življenje. Kdor je dobro ne pogodi v glavo, se ne more več rešiti, ker se kača za njim požene, ga naposled le dobi in ga stisne s tako silo, da je ob življenje. Trdil je, da je krovce. Nekoč je pokrival dva dni neko viničarijo ter zato baje dobil 500 Din plačila. Ko ga radovedneži vprašajo, kaj je s tistim denarjem storil, je odgovoril: »Šel sem v trgovino po klobase, k peku po hlebec kruha, k gostilničarju po literček vina.« To se je ponavljalo tako dolgo, dokler je kaj imel. Seveda potem ni več mogel, ker je zmanjkalo v žepu cvenka. Nato je brezposelni prosil, naj mu dajo nekaj piti in če mogoče kaj mastnega, da si bo malo namazal svoje notranje ude. Take storijske pripovedujejo ti potujoči delamržeži.

Bučevci. Takih zahval ne moremo drugače objaviti, kakor kot plačane inserate. Sicer bi nas zalil noplava teh in sličnih zahval, ki bi prihajale od raznih strani.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Marijina družba je obhajala 30letnico svojega obstoja. D. Gabriel,

franciškan iz Maribora, je v treh dnevni duhovnih vajah navdušil dekleta za novo in lepo življenje v Marijini družbi. Našim revnim šolarjem je podjetje Bata iz Borovega podarilo 20 parov čevljev, za kar smo mu zelo hvaležni. Če bi se našlo še več dobrotnikov, bi bili naši šolarji še bolj veseli.

Loče pri Poljčanah. Redni občni zbor društva Rdečega križa se vrši v nedeljo 14. t. m. popoldne po večernicah v šoli. Prijatelji tega občekoristnega društva se ponovno vabijo, da pristopijo kot redni, ali vsaj kot podporni člani, ker le z javnim podpiranjem bo mogoče, da doseže svoje plemenite cilje. — Prilikom lanskega »božička« se je videlo pri šolski deci, kako so podpore potrebni, posebno oni iz spodnjih krajev kot Laže, Podpeč in Dol, kateri morajo skoraj dve ure daleč gaziti sneg v šolo Loče.

Zbelovo pri Poljčanah. V nedeljo 31. januarja, se je vršil redni občni zbor prostovoljne gasilske čete Zbelovo pri Poljčanah ter je bil izvoljen sledeči upravni odbor: predsednik Ivan Šalamon, poveljnik Svete Lojze, blagajnik Marzidovšek Franc starejši, tajnik Vaupot Ivan. Novi odbor si je nadel nalogo, da poživljuje društveno delovanje, saj je četa že na raznih gasilskih vajah odnesla lavorike, od raznih posestkov je bilo darovano zemljišče za dom, tudi potrebni načrti so že napravljeni, če drugega ne bo mogoče, vsaj temeljni kamen se bo letos posvetil, upamo pa, da se bo posrečilo, vsaj surovo stavbo spraviti letos pod streho. — Zelo se pogreša tovarna za upognjeno pohištvo, katera je bila desetletja dobrobit za vso širno okolico, bodisi z oskrbo dela, bodisi z nakupovanjem bukovnega lesa, za kateregase je precej plačevalo trikratno ceno ter da bi prišlo do elektrifikacije Dravinjske doline; potem se bo naselila pri nas kaka večja industrija.

Teharje. V sredo 3. t. m. sta se v župni cerkvi sv. Martina na Teharjih pri Celju poročila g. Gregor Kroflič, posestnik iz Straže, in gđ. Karolina Mastnakova, posestnikova hči in članica katoliških društev od ravnotam. Obema iskreno častimo in jima želimo obilo božjega blagoslova!

Zdole. Poroke na Zdolah so na dobrem glasu. Letos smo imeli pet znamenitih porok. Černelč Ivan si je izbral za ženo vrlo Marijino družbenico Zupančič Jožefo. Njima sta sledila Zajber Jože in Černelč Ana. Na tej gostiji so veseli svahte nabrali 100 Din za odkup poganskega otroka na ime Anton. Teden pozneje smo imeli prav imenitno poroko: Košar Alojz iz Sevnice in Omerzel Kristina iz naše fare. Tudi na tej gostiji so nabrali veseli gostje 100 Din za zamorčka z imenom Kristina. (Posnemanja vredno.) Omeniti moramo tudi poroko pridnega in krščanskega ženina Žabkar Alojza in vrle mladenke Božičnik Marije. Predpostne poroke sta 31. januarja zaključila Ban Jože iz ugledne družine na Zdolah in Sajovec Zofija iz Rajhenburga. Vsem našim letošnjim poročencem želimo obilo družinske sreče!

Dortmund Eving. Moramo nekaj omeniti, kar se ne zgodi vsak mesec, tudi ne vsako leto, posebej še tu v tujini ne, kjer je nas deloma preveč, deloma premalo. Dne 17. januarja sta proslavljala g. Jožef Strmšek in njegova ljuba žena Alojzija, ki sta oba uda slovenskega Društva sv. Barbare, svojo srebrno poroko. Na ta dan je bila zjutraj ob 7. uri sv. maša, katere smo se udeležili vsi udje z zastavo. Popoldne pa se je na povabilo srebrnega para zbrala precejšnja družba sorodnikov in prijateljev v njih stanovanju, kjer smo najprvo jubilejnemu paru čestitali, zatem smo marsikatero nedolžno

slovensko rekli in zapeli in ena deklica je lepo deklamirala.

Nepravilno tolmačenje trošarinskega zakona.

Oddelek za davke v ministrstvu financ je izdal 16. 7. 1934 broj 48793 pojasnilo k uredbi o višini, načinu pobiranja in kontrole pri pobiranju banovinske trošarine na vino in žganje, ki je bilo objavljeno v »Službenem listu« 308-39 iz leta 1934.

V tem pojasnilu stoji v točki 2 dobesedno sledeče: Po členih 2 in 3 navedene naredbe postane vino in žganje zavezano plačilu banovinske trošarine, ko ju prične točilec na drobno točiti, to je ko se postavi na sod pipa zaradi točenja, odnosno ko točilec vina in žganja na debelo blago proda, odsvoji. Ta določba se je že od začetka veljavnosti uredbe pogrešno, in sicer tako razumevala, da so proizvozniki absolutno oproščeni vsakega nadzora in da lahko prodajajo potrošnikom svoje vino in žganje prosto in neomejeno. Spreddaj navedena uredba nima določbe, s katero bi se proizvoznik, ki ni točilec pijače na drobno ali na debelo, zavezoval; vendar po to nikakor ne pomeni, da so s tem razveljavljene določbe trošarinskega pravilnika, ki predpisujejo, da sme proizvoznik samo iz svoje kleti, to je iz kleti, kjer je vino in žganje proizvedel, naj si je ta klet v vinogradu ali v hiši, kjer proizvoznik na svojem prebivališču stanuje, prodati brez vsake dovolitve v vaseh nad 5 l vina in žganja, v mestih in trgih pa nad 10 l. Ni torej moči dovoliti, da bi prodajali proizvozniki svoj proizvod na trgu in kjerkoli v količinah pod 25 l žganja in pod 50 l vina, ker se smatrajo v tem primeru pod post. 62 taksne tarife in potem takem tudi uredba o višini, načinu pobiranja in kontroli pri pobiranju banovinske trošarine na vino in žganje. Zmiselno s tem je uporabljati na take primere člen 37 spredaj omenjene uredbe.

Prodaja vina in žganja na debelo (žganja 25 l in več, vina 50 l in več) po proizvozniku ni podvržena nobeni kontroli in omejitvi, in sme proizvoznik opravljati to tudi zunaj svoje kleti samo ne v odprtem lokal, marveč le iz voza ali s kakšnih drugih prevoznih sredstev.

Tako torej to pojasnilo.

Trošarinski pravilnik, katerega omenja, je z dne 17. 7. 1932 št. 18360-IV, »Služb. list« 13-7 1932, in se glasi v členu 103 odstavek 8, sledeče:

Proizvozniki vina in žganja iz lastnih sirovin in z lastnega zemljišča ne plačajo nič državne in banovinske trošarine, ako prodajajo doma (pri svoji hiši) v vaseh nad 5 l naenkrat, v velikih mestih, malih mestih in trgih pa nad 10 l vina ali žganja naenkrat. Istotako ne plačajo te osebe nič državne in banovinske trošarine, če prodajo vino in žganje lastnega pridelka in z lastnega zemljišča na trgu in zunaj svojega stanovišča v množinah nad 50 l vina ali 25 l žganja naenkrat.

Proizvoznikom vina in žganja lastnega pridelka in z lastnega zemljišča je prepovedano, točiti pod 5, odnosno 10 l doma (pri svoji hiši), ali nositi na trg svoje proizvode in jih prodajati pod 50 l vina, odnosno pod 25 l žganja.

Ako pazljivo čitamo, opazimo razliko, in ta je v tem, da v pravilniku dopušča prodajo na svojem domu (pri svoji hiši), dočim je v pojasnilu vnešena beseda: proizvedel, katere pa v pravilniku ni.

Na podlagi tega pojasnila je kr. banska uprava izdala navodilo podložnim uradom z dne 6. 5. 1936 VII. 4810-4, ki se glasi določeno:

Vinogradnik, ki ni točilec na drobno ali na debelo, sme prodajati vino lastnega pridelka brez posebne dovolitve in brez plačila banovinske trošarine v množinah nad 5 l, odnosno 10 l le iz kleti, kjer je vino proizvedel, naj si je ta klet v vinogradu ali v hiši, ker proizvajnik stanuje. Proizvodna klet je ona klet, kjer se je grozdje prešalo ali žganje kuhalo, odnosno, kamor se je po izvršenem opraviilu proizvod shranil. Vino lastnega proizvoda se sme torej prodajati v zgoraj omenjenih količinah brez posebne dovolitve in brez plačila banovinske trošarine, ali v kleti v vinogradu samem, ali pa v hiši, kjer vinogradnik stalno stanuje, če ima proizvodno klet na svojem prebivališču.

Izven teh prostorov pa sme prodajati vino lastnega pridelka brez dovolitve hkratu in to le iz voza ali s kakšnih drugih prevoznih sredstev na prostem, ne pa v odprtih lokalih. Za vsak drug način točenja vina lastnega pridelka je potrebno dovoljenje za točenje na drobno, prav tako se mora tudi plačati banovinska trošarina.

Tudi ni dopustno, da se vino ali žganje iz proizvodne kleti v vinogradu prenaša na dom in tu v množinah nad 5 l, odnosno 10 l prodaja brez trošarine in brez vsake dovolitve. To bi nasprotovalo trošarinski uredbi in bi se proizvajnik v takem primeru moral smatrati za točilca na drobno.

Da se je v tem pojasnilu vnesla beseda »proizvedel«, je za marsikaterega vinogradnika velikega pomena. Marsikdo, ki ne ve za sedajno razlago, bo si pripeljal

vino na svoj dom ter bo v dobri veri točil po 5 l na vaseh, in kar naenkrat se bo pojavil finančni organ in bo kaznovan s trošarino in dvakratno kaznijo, kar znosi trošarina, in to celo neupravičeno, ker po pravilniku ima pravico na domu (pri svoji hiši) prodajati od 5 l naprej; vse to je posledica besede »proizvedel«. Res je bilo, da so nekateri hoteli izigravati zakon in so si najeli stanovanje začasno, tja pripeljali vino in ga prodajali. Oddelek za davke je hotel zadeti te, da ne bi izigravali zakonskih določil, pa se je tako poslužil besede »proizvedel«, da je vse one vinogradnike zadel, ki ne stanujejo pri vinogradu in njim je vzeta ta ugodnost, ako si niso na dom pripeljali že mošt.

Peter Rešetar rešetari.

Začeli so zopet govoriti slovenski. V Ljubljani je en del JNS pod vodstvom Puca, Pucelja in Marušiča začel tiskati list z imenom »Slovenska beseda«. Da so začeli »Slovensko besedo« izdajati, tega ne smem trditi, ker to so delali že preje, čeprav ni bilo to natiskano. Da so pa sedaj odločili se za »Slovensko besedo«, me pa prav veseli. Človek mora vendar imeti veselje nad izpreobrnjenimi grešniki.

Že spet št. Lenart. Tu je vedno kaj luštnega. Čital sem v svetovnem listu Večerniku, da se vrši v št. Lenartu sokolski karneval. Lansko leto, pravi v tem dopisu, da so vprizorili na tem karnevalu »Vojsko v Abesiniji«. Ker so na Silvestrovem večeru slišali, kam jih je ta karnevalska prerokba pripeljala, naj bodo letos previdni in naj svojega programa ne raznašajo preveč po svetu!

Pomozi Bog! S tem vzdihljajem konča poročilo iz Laškega v nedeljskem »Jutru«, da je na občnem zboru gasilcev pogorel g. dr. Roš! Ker za take požare nobena zavarovalnica ne zavaruje, je nesreča še tem večja. Tega si gospod dr. Roš gotovo ni nikdar mislil, da bo pri gasilcih pogorel!

Dve Kmetijski družbi. Glasilo gospode med Slovenci »Jutro« piše, da imamo sedaj dve Kme-

tijski družbi. Res je to sedaj slučaj. Ena je taka, da bodo spet km. v njej, druga pa je taka, da so gospodje v njej in nosi samo ime Kmetijska družba. Jaz bi predlagal, da bi se za to zadnjo družbo sprejel predlog g. Petovarja, da se imenuje za Sod, kjer ima vsak posebej pipo.

Najbolj požrtvovalna organizacija. V Jugoslaviji se je ustanovila posebna organizacija onih, ki oddajajo svojo kri bolnikom. Gotovo je to najbolj požrtvovalna organizacija, ker ti res dajo svojo kri za svojega bližnjega. Ker pa ta organizacija ni prišla v roke JNS, so ti ustanovili svojo posebno organizacijo: Udruženje dajalcev politične barve. Pravijo, da je tudi ta organizacija zelo zaposlena, ker hočejo skoraj vsi člani JNS, da se jim politična barva premenja.

Kam, kam, kam? Čifuti so že vsi upehani! Morali so iz Nemčije, morali so iz Italije, sedaj potujejo iz Španije, veliko jih je na romanju v Sibirijo, kaj, ko bi še v Jugoslaviji malo popražili gospode, ako imajo namen kam oditi? Razne afere, ki se neprestano razkrivajo, kažejo, da imajo povsod čifuti svoje prste vmes! Pri nas v Mariboru večkrat vidim ogleduhe, ki prihajajo in ugotavljajo, da je Jugoslavija za nje obljubljena dežela. Če ne bo noben drug od Slovencev tega načel, bom pa jaz. Za danes stavim samo en predlog: Slovenci moramo gledati, da bomo sami hujši kakor so čifuti, pa ne bodo pri nas obstali.

Koliko so jih ustrelili v Rusiji? Še ni bilo moč seštet, ker so jih streljali kar s strojnico.

Čudna zadeva. Komunisti ne smejo imeti prav zaprav nobenega svojega premoženja! Sedaj pa so bili vsi ti največji komunisti v Rusiji obsojeni, da izgubijo vse svoje premoženje. Ti so ga namreč imeli!

Vse vrste štipiljk

za urade, trgovce, obrtnike in privatnike naročajte v Cirilovih knjigarnah Maribor in Ptuj.

Knjige Cirilove knjižnice:

MODROSLOVJE, VZGOJESLOVJE, PROSVETA, ŠOLSTVO, UČNE KNJIGE

Aleksič dr. Jakob: Stanovska država.

Str. 89. Broš. 12 Din.

Antauer: Do stvarnega uka v I. razr. osnovne šole.

Str. 240. Broš. 100 Din, polplatno 125 Din, celo platno 140 Din.

Fink: Zemljepis za meščanske šole.

I. del. Str. 76. Vez. 18 Din.

Fink: Zemljepis za meščanske šole.

Str. 255. Vez. znižana cena 15 Din.

Fink: Splošna učna knjiga za obrtne šole.

Str. 89. Vez. 5 Din.

Fink: Metodika za srednje kmetijske šole.

Vez. 15 Din.

Fink: Slovensko-nemški in nemško-slov. slovarček.

Str. 277. Vez. 7 Din.

Jeraj dr. Josip: Narodni prerod.

Str. 84. Broš. 12 Din.

Jeraj dr. Josip: Ob skrivnih virih.

Str. 103. Broš. 14 Din.

Jeraj dr. Josip: Socialno vprašanje.

Str. 208. Broš. 28 Din.

Jeraj dr. Josip: Vzor človek ali Osebnost kot ideal.

Str. 79. Broš. 10 Din.

Košan prof. J.: Latinska čitanka za III. gimn. razr.

Str. 60. Vez. 14 Din.

Kovačič dr. Fran: Kritika in noetika — nauk o spoznanju.

Str. 172. Broš. 36 Din, vez. 48 Din.

Kovačič dr. Fran: Občna metafizika in ontologija.

Str. 255. Broš. 40 Din, vez. 52 Din.

Medved dr. Anton: Zgodovina katoliške cerkve za višje razrede srednjih šol.

Druga, predelana izdaja. Str. 216. Vez. 22 Din.

Sušnik dr. Fran: Jugoslovanska književnost.

Str. 32. Broš. 3 Din.

Sušnik dr. Fran: Pregled svetovne literature.

Broš. 75 Din, vez. 95 Din, na boljšem papirju 105 Din.

GLASBA, PESMARICE

Cerkvena ljudska pesmarica.

Str. 87. Broš. 3 Din.

Domoljubni pevec.

Broš. 3 Din, vez. 5 Din.

Gašparič: Moderna notacija pogrebnih spevov.

10 Din.

Jurkovič: Veselje angelsko.

Pesmi z notami. Broš. 5 Din.

Somrek dr. Jos.: Kvišku srca ali cerkvena pesmarica.

Str. 314. Broš. 12 Din, vez. 20 Din.

Spindler: Jezus, blagoslovi nas!

Slomšekove blagoslovne pesmi. Str. 24. Broš. 5 Din.

Slovesni odgovori.

1 Din.

Venec svetih pesmi za bogoljubne kristjane.

Str. 532. Broš. 6 Din, vez. v polplatno 8 Din, celo platno 15 Din.

Venec svetih pesmi in pobožnih molitev za bogoljubne kristjane.

Vezan v eno knjigo z rdečo obrezo 30 Din.

Zima, zima... Ostanki

mariborskih tekstilnih tovarn brez napak, pristnobarvni, »Paket Serija A« za moško, žensko, posteljno, namizno perilo in rjuhe; »Paket Serija B« vsebina 15—21 m dobro uporabljenih ostankov prvovrstnih touringov, flanel za pijame in barhentov za obleke ter paket »Serija Z« z vsebino 3 m blaga za zimsko suknjo ali ženski plašč, moško obleko ali damski kostum poštine prosto samo Din 121.—. Dalje novi specialni paket »Original Kosmos D« z vsebino 19 do 25 m najfinejših pijama flanel, modnih barhentov za obleke in bluže ter toplega moškega in ženskega spodnjega perila. Ta paket Din 148 vse poštine prosto. Neprimerno vzamem nazaj in zamenjam. Naročite, dokle rje še zaloga pri RAZPOŠILJALNICI

"KOSMOS"
MARIBOR, Dvořakova
cesta št. 1. 85

Novo stopnišče je pri Portlandu v severno-ameriški državi Oregon. 948 stopnic pelje 200 m visoko do elektrarne.

Elektriko hočemo v Slovenske gorice!

Ali niso naše Slovenske gorice najlepši naši kraji? Ali niso prebivalci teh krajev v najtežji borbi zadrževali naval nemštva, ki je hotelo, da se Slovenske gorice ponemčijo? In ta pridni narod je še danes odtrgan od sveta. Nima železnice, nima elektrike, pošte so slabe, za 30 km od Maribora potrebuje pismo ali časopis do pet dni! Zakaj vse to? Zato, ker je tu narod potrpečljiv in šele tedaj reče kaj, ko je že skrajna sila.

Pretekli pondeljek pa so se zbrali v Mariboru zastopniki iz Slovenskih goric, ki so postavili kot svojo prvo in odločno besedo: Elektriko hočemo v Slovenske gorice! Samo v št. Ilju že imajo elektriko, pa iz Avstrije, samo v Cmureku jo imajo, pa iz Avstrije, samo v Apačah jo imajo -- pa iz Avstrije, samo v Gornji Radgoni jo imajo, pa iz Avstrije. Drugod pa je ni, ne iz Jugoslavije in ne iz Avstrije.

Konferenca se je vršila v občinskih prostorih v Mariboru pod predjedovanjem g. podžupana Franjo Žebota. Navzoči so bili še: g. inž. Rueh za banovino, gg. banski svetniki dr. Leskovar, dr. Miller in Šerbinak, v zastopstvu mestne občine gg. Hrastelj Franc in ravnatelj Uršič, Krčevino je zastopal g. župan Vesenjaj, občino Sv. Marjeta župan Šuman, občino Pesnico Fras, Weingerl in Jarc, št. Mart v Slov. gor. gg. dr. Kramberger in Hrastelj Tone, občino Voličino: gg. Muršak in Kodrič, občino Sv. Trojico dr. Weixl, Pinter in Cvetko, iz drugih krajev se zastopnikov za sedaj še ni vabilo, ker je šlo predvsem za prvo napeljavo iz Maribora do Sv. Trojice.

G. inž. Rueh je obrazložil, kako so bile elektrificirane cele pokrajine v Dolenjski in Gorenj-

ski, na kak način da se je zbralo potrebna denarna sredstva, lastna sredstva privatnikov, javna sredstva potom občin in banovine ter drugih ustanov.

Po njegovem izčrpnem referatu so se skoroda vsi udeleženci zglasili v debati in povedali svoja mnenja o tem vprašanju.

Približni proračun za daljnovode bi bil eden milijon dinarjev.

Pri razgovoru, kako ta sredstva kriti, so se našla pota, vendar nikakor ne bo mogoče načrta uresničiti, ako ne bo banovina sodelovala in ako ne bi Fala na dogovorjene pogoje pristala. Mestna občina mariborska se je izjavila pripravljeno s tehnične strani sodelovati že sedaj takoj in s svoje strani storiti vse, da se ta zahteva Slovenskih goric izvede.

Navzoči gg. banski svetniki so bili naprošeni da v prihodnjem zasedanju banskega sveta to zahtevo stavijo in vsi pričakujemo, da bo banovina dala Slovenskim goricam možnost, da se bodo tudi v tem oziru ločile od Avstrije in bodo priključene Jugoslaviji!

Poslednje vesti.

Politične novice v drugih državah.

Romunija zavrača pogodbo s sovjetsko Rusijo. V romunskem parlamentu je vprašal poslanec zunanjega ministra Antonescu, če bo nadaljeval pogajanja z Rusijo, katera je pričel njegov prednik Titulescu. Na to vprašanje je izjavil Antonescu, da ne bo pod njegovim vodstvom nobenih pogajanj s sovjetsko Rusijo.

Španski nacionalisti napadajo na treh frontah. Poročila iz Španije trdijo, da je pričel general Franco proti rdečim ofenzivo na treh frontah: krog Malage na jugu, pri Madridu (tokrat od juga proti severu) in na aragonski fronti. Kljub ljutemu odporu rdečih je uspelo nacionalistom, da so se približali Malagi na 2 km. Ker je mesto Veles v rokah nacionalnih čet, ostane med Velesom in v Malagi obkoljenim rdečkarjem samo še 5 km širok pas ob morju za umik. Po potrjenih vesteh so nacionalisti v noči na 8. t. m. vdrli v Malago in so se razbesnili srditi boji po ulicah, ki so zahtevali na obeh straneh številne žrtve. Zelo važno pristanišče Malaga je bilo kmalu očiščeno rdečih miličnikov in je trdno v rokah Francovih čet.

Kaj se godi v Rusiji? Angleško časopisje poroča iz Moskve, da so se med seboj v Kremlo poboteli: Stalin, vojaški komisar Vorosilov in komisar za notrajne zadeve Ježov. Stalin in Vorosilov sta se spravila, ker je Stalin obljubil, da r bo več oficirjev zasledoval s pomočjo čeke, ampak bodo osamljeni častniki predani vojaškemu sodišču. Stalin in Vorosilov sta sklenila, da se sestane 16. februarja osrednji izvršilni odbor sovjetskih republik, ki bo temeljito prerešetal vprašanje opozicije. — Ježov kot šef čeke ali tajne policije pridno pometa s trockisti. Vse nezadovoljnejše pošiljajo v sibirске ječe in taborišča. Veliko težav ima čeka z dejstvom, da ji nasprotujejo pri čiščenju oblasti v nekaterih avtonomnih republikah. — Notrajni položaj v Rusiji je za Stalina vznemirljiv. Vrata vseh komisarijatov v Moskvi so zaprta. Za vsakim inozemskim častnikom stopa tajni policist in mu prepreči vsak razgovor. Potniki, ki so se pripeljali s sibirsko železnico, iz Mandžukuo, pripovedujejo, da vozijo tamkaj vlaki samo v noči. V vsakem vlaku je četa čekistov. Oken in vrat na vagonih ne sme nikdo odpreti. Te varnostne odredbe spravljajo v zvezo z mobilizacijo 200.000 Kunguzov na Daljnem vzhodu, katere hočejo odposlati proti Mandžukuo.

Domače novice.

Ponovni vlomi v Mariboru. V noči na nedeljo je bilo vlomljeno v pisarno tekstilne tvornice Doctor in drug na Ruški cesti. Vlomilec je vse prebrskal, vendar ni zadel na denar. Iz jeze radi neuspeha je porezal verige na 50 tkalnih strojih in je s tem oškodoval delavstvo, ki mora čakati na popravo. — Zadnjo soboto predpoldne je v Mariboru neznan s ponarejenim ključem v stanovanje zasebnice gospe Ivane Weizl v Puškinovi ulici, kjer je zastoj stikal za denarjem. Zadovoljiti se je moral z zlato ovratno verižico. — V nedeljo popoldne so prepodili vlomilca izpred stanovanjskih vrat dr. Galleta na Aleksandrovi cesti. — Vsi doslej po Mariboru izvršeni ter odkriti vlomi gredo najbrž na račun kaznjencev, ki so bili pred kratkem pomiloščeni ter izpuščeni.

Ukradena listnica. Posestniku Andreju Verdoniku iz Crešnjevca pri Selnici je sunil dolgo-prstnež v podeželski krčmi listnico s 7000 Din.

Za nadaljevanje regulacijskih del na Muri sta dovolila finančni in gradbeni minister 900 tisoč Din. Dela bosta izvršili skupno državna in banovinska uprava.

Avstrijski roparski morilec pribežal najbrž k nam. V kraju Rač pri Gamlitzu blizu naše meje so našli zadnji četrtek predpoldne ubito in izropano 60letno trgovko Terezijo Lipp. Tolovaj je ubil vdovo s tremi udarci s sekiro, katero si je izposodil pri sosedu. Krvavo dejanje je bilo izvršeno najbrž v sredo, torej en dan prej, predno so nasilnim potom v četrtek odpri zaprto trgovino. Izropana je vodila sama trgovino z mešanim blagom. Avstrijska oblast sklepa, da se je zatekel morilec na naše ozemlje in vodi baje njegova sled proti Mariboru.

Šekedenj z 200 met. stoti sena je zgorel pos. Ivanu Zafošniku v Ložnici pri Slov. Bistrici. Škoda znaša 30.000 Din.

Neprevidno ravnanje z orožjem. Ivan Kralj iz Zgornje Loznice pri Žalcu je ravnal v stanovanju 24letne šivilje Eme Čepin tako neprevidno s samokresom, da se je sprožil in je zadela krogla deklino v desno nogo. Po nesreči ranjeno so prepeljali v celjsko bolnico.

Prireditve.

Proslava 15letnice papeževega kronanja v Mariboru. 15. obletnico svojega kronanja obhaja sv. oče v bolniški postelji. Zaskrbljeni se obračajo katoličani zadnja dva meseca proti Vatikanu, odkoder prihajajo poročila o njegovi bolezn. Po vsej lavantinski škofiji se opravljajo skupne in zasebne molitve za sv. očeta, a minulo soboto, na 15. obletnico izvolitve papeža Pija XI., je slovesna škofova sv. maša v mariborski stolnici združila duhovnike in vernike v posebno gorečo molitvi za sv. očeta. Prav tako tople in iskrene bodo molitve katoliškega prebivalstva Maribora za papeža Pija XI. na jubilejni dan njegovega kronanja, v petek dne 12. februarja 1937, ko se bo iz tega namena v mariborski stolnici ob 8. uri služila slovesna pontifikalna sv. maša. Slovesnost proslave 15letnice papeževega kronanja pa obhaja Maribor, kakor že javljeno, v nedeljo dne 14. februarja t. l. s sledečim sporedom: 1. Ob ¼ na 10 se zbere zastopstvo cerkvenih in katoliških organizacij z zastavami pred škofijskim domom. 2. Ob ½ 10. uri slovesni vhod škofa v stolno in mestno župnijsko cerkev v spremstvu duhovništva in zav. 3. Slovesni cerkveni govor. 4. Po končanem govoru: slovesna škofova sv. maša, ki bo izzvenela kot prošnja in zahvala za pontifikat Pija XI. Ta sv. maša bo obenem darovana Bogu v spravo in za očiščenje za nečuvno izzivanje brezžništva, ki se kot v protest zoper

svetovni evharistični kongres, ki se je dne 7. februarja zaključil v Manili, zbere te dni v Moskvi, da organizira svetovno protiversko in brezbožniško propagando. 5. Po sv. maši zahvalna pesem: Tebe Boga hvalimo. Po končani slovesnosti v cerkvi sledi ob ¾ na 12. uri v veliki dvorani Uniona svečana matineja ali zunanja papeževa proslava s sporedom: 1. Moški zbor: M. Haller: Tu es Petrus — Ti si Peter skala. 2. Slovesni govor, ki ga govori v znani kratki in izklesani besedi profesor dr. Franc Sušnik. 3. Povsod Boga, pojejo vsi zborovalci. Vstopnice ni. Pričakuje se, da bo ob tej manifestaciji mariborsko prebivalstvo napolnilo dvorano. Vsi iskreno vabljeni, zlasti naša mladina. Za red bodo skrbela naše katoliške organizacije.

Sv. Peter na Kronske gori. Na Svečnico 2. t. m. je imelo tuk. katoliško prosvetno društvo v župnijski pisarni svoj letni občni zbor. Ob tej priliki je prišel kot govornik g. prof. Peter Kováčič iz Celja. Govoril je tako prikladno mladinskim srcem, da so z velikim sočustvovanjem sprejeli njegove besede. Poslušalci so dobili pogum za katoliško prosveto in so obljubili, da se hočejo izogibati sedanjega kvarnega duha za mladino. Potem se je vršila volitev novega odbora, v katerega so bili izvoljeni najboljši fantje in najboljše dekleta domače župnije. Novi odbor je že začel s svojim delom, da bi pridobil vso mladino župnije v svoje okrilje. Nuditi ji hoče vso potrebno pristno krščansko izobrazbo ter jo obvarovati pred pogubo. Zato, mladeniči in mladenke, ne rtojte brez prosvetnega posla na trgu svojega življenja. Glejte, kako dela novodobni sovražnik vaših src, da bi vas pogubil. Kdor ne dela za katoliško prosveto, ali ji ni naklonjen, ta je izgubil vse in konec njegovega življenja bo sramoten.

Smrtni slučaj.

Smrt šolske sestre — biserne jublantanje. V zavodu šolskih sester v Mariboru je preminula 8. t. m. predpoldne č. s. Angelina Križanič. Blagopokojna je bila od Sv. Križa pri Ljutomeru in rojena leta 1854. Preoblečena je bila v Mariboru leta 1873. Dosegla je visoko starost in je bila kot vrhovna predstojnica biserna jublantanja. Toliko let požrtvovalno in uspešno delujoči sestri Angelini poplačaj Vsemogočni vse njene številne dobrote z večnim plačilom, žalujoci samostanski družini naše sožalje!

Kapla. Neusmiljeno je gospodarila smrt v 2. polovici meseca januarja. Tretjino navadne letne žetve je pobrala, od 14dnevnega otroka do 76letnega moža. Med njimi je bila dobra kršč. žena Antonija Žavcer, posredna žrtev materinstva, in občespoštovani g. Anton Volmajer, bivši predsednik občine Brezno in skrbni oče ter gospodar, vseskozi značajan mož, ki je tvegaval vse, da priskoči bližnjemu na pomoč. Nenavadno mnogoštevilni pogreb je pričal o njegovi veljavnosti in dobrohotnosti. Oba sta bila naročnika »Slovenskega gospodarja«. Vseh sedem žrtev smrti naj počiva v miru!

Hoče. Mastna nedelja je bila zelo živahna in mnogolična. Bilo je več porok ter trije pogrebi. V 84. letu starosti je mirno v Gospodu zaspal g. Štefan Čiček iz Bohove, oče g. učitelja Fr. Čička. Bil je skrben gospodar, dober oče, skromen in plemenit značaj. Obenem z njim smo spremljali na njivo miru Jožefa Bračko iz Zg. Hoč. Huda bolezen žlečodnega raka je prerašno iztrgala družini vrliga očeta in moža, ki ga je dišil krščanski narodnozavedni značaj. — Isti dan je bila pokopana pri Sv. Miklavžu Marija Breznik. Daj Bog dragim rajnim večni pokoj v nebeški luči. Domači mnaše iskreno sožalje!

Slivnica pri Celju. Pred kratkim smo ob veliki udeležbi župljanov spremili k zadnjemu po-

čitku ženo tuk. organista g. Mastnaka. Njen pogreb, žalostinke in pa poslednje besede g. učitelja Cerkovnika, vse to je jasen dokaz, kako globoko smo jo ljubili in spoštovali. Bila je res blaga krščanska mati, ki je z največjo ljubeznijo in požrtvovalnostjo vzgajala svoja dva otročka, katera je morala zapustiti v tako rani mladosti. Pri petju je bila največja opora svojemu možu in je mnogo pripomogla, da je cerkveno petje vidno napredovalo. Med prostim časom je zelo rada prebirala »Slovenskega gospodarja«, kateri ji je bil največji prijatelj in svetovalec. Trdno smo prepričani, da On, kateremu na čast je tukaj na zemlji prepevala, ji ne bo odrekel bogatega plačila za vse, kar je na tem svetu dobrega storila.

Dopisi.

Hoče. V soboto 6. t. m. se je poročila v nadžupnijski cerkvi v Hočah gđ. Štefka štimnikar, gostilničarka na Pohorskem domu, z g. Jakobom Tišlar, lastnikom strojne in avto-tovarne iz Slovenjgradca. Nevesta je iz Sinče vasi na Koroškem, ženin rojen na Gorenjskem. Na gostiji je bila zastopana cela Slovenija: Koroško, Kranjsko in Štajersko. Želimo novoporočencema najobilnejši blagoslov na življenja pot!

Razbor pri Slovenjgradu. Prvi jesenski sneg je padel prerano; zdaj ga pa vso zimo pogrešamo. Zima je suha, marsikje nam že primanjkuje pitne vode, mlini so nam zamrznili. Tako moramo sedaj le po ledu z veliko težavo po več ur daleč nositi in voziti v mline. V naš Uršlj dvor smo dobili nam naklonjenega novega gospodarja, kateri se je že izkazal kot dobrotnik naši župni cerkvi. Veliko zaupanje imamo še do njega, ako še bomo kaj potrebovali. Da nam ni prišel volk v župnijo, sta v predpustnem času preprečila Rudej in Ančka. Želimo njima srečo! — V lovski sezoni so nekateri predolgo lovili brez lovskih kart; zalotila jih je roka pravice. Drugače je bil lov v tej sezoni precej bogat; še ob koncu so nam divji lovci prijeli v noči velikega jazbeca v kuruzi. — Služba organista je bila razpisana; oglasilo se jih je že nekaj, morda se še kdo oglasi. Želimo lepega petja v cerkvi, kakor nas je prej razveseljevalo.

MALA OZNANILA

Cenik malim oglasom.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.— (Preklici, Poslano, Izjave pa Din 2.— za besedo.) Davek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1.—, do velikosti 50 cm² Din 2.50. — Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati upravo lista prijave, doplača še Din 5.—. — Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamko za Din 2.—, sicer se ne odgovarja.

SLUŽBE:

Služkinjo sprejem. Gornik, Ruperče, Sv. Marjeta ob Pesnici. 157

Dekla, zdrava in močna za na polje in k živini se išče v župnišče. Naslov v upravi našega lista. 169

Majerja s 4 močmi, marlivega in poštenega, se sprejme. Limbuš 14. 173

Hlapec se sprejme za vsa kmečka dela, zdrav in krščanskega mišljenja. Kralj, Rošpah, p. Pesnica. 159

Viničarja s 4 delavnimi močmi sprejem. Jarenina 39. 162

Otroka proti majhni odškodnini sprejem v ob-skrbo. Naslov v upravi lista. 155

Zastopniki, ki imajo zveze specijelno s privatnimi strankami, išče večje podjetje proti proviziji v vseh večjih krajih Dravske banovine. Pri dokazanem odgovarjajočem prometu fiks-sum ni izključen. Obširne pismene ponudbe pod »Sigurna eksistenca« na upravo lista. 164

POSESTVA:

Prodam posestvo Zg. Porčič 104, Sv. Trojica v Slov. goricah. 158

Kmečko posestvo v bližini Maribora, 12 oralov, Pripravno za mlekarstvo, prodam. Naslov v upravi lista. 165

Lepo malo posestvo se prod. Plavec Franc, V. Zimica 58, Sv. Barbara pri Mariboru. 170

Prodam lepo posestvo 22 oralov pri Sv. Jurju v Slov. goricah. Izve se pri živko Antonu, Sp. Dol 52, Sv. Jakob v Slov. goricah. 161

RAZNO:

Čistega čebelnega voska okrog 25 kg kupim po ceni. Ponudbe na: A. Jug, Maribor, Kamniška cesta 10. 163

Prodam klavir, 5 oktav, cena 350 Din. Organist, Žiče, p. Loče. 156

Veveričje in druge divje kože plača najboljšje: Ivan Ratej, trgovec, Slov. Bistrica. 166

Pri Starinarju Rotovski trg 4 in Glavni trg 18 predaja ostankov cajga, belega in rujavega platna, predpasnike, flanela, oksford, srajce, hlače, velik plišast divan skoro nov 550 Din, otomana, postelja, omare, stoli. 171

Vsi kupujemo obleko, čevlje, perilo in vso blago v Grajski starinarni in manufakturi v Mariboru, Vetrinjska 10, ker je najcenejše. 172

Klobuki se razprodajajo po tovarniških cenah. Izrabite ugodnost, dokler je čas! Popravila izvršujem strokovnjaški od 10 do 25 Din. Ročno delo. Nizke cene. Priporočamo nakup le pri: V. Babošek, izdelovanje klobukov, Vetrinjska ulica 5. 174

Prodasta se dva nova napihalna instrumenta: Helikon in Empfonjem helikonform, oba za 2500 D. Kohne, Luščka vas 46, Poljčane. 160

Hranilne knjižice vseh hranilnic in bank kupimo takoj. Ponudbe na: Bančno kom. zavod, Maribor. Za odgovor znam za 3 Din. 163

Priložnostni nakup cvirn-barhent po 7 Din pri Trpinovem bazarju, Maribor, Vetrinjska 15. 167

HERSAN ČAJ

Vam pomaga, da zopet pridobite ZDRAVJE s pomočjo zdravnih rastlin.

Ne bodite neprijatelji samemu sebi!

Obolenje kot MIJENE in bolečine pri MESEČNEM PERILU (menstruaciji) ublaži HERSAN čaj.

Moti Vas DEBELINA?

Hočete biti VITKI? Potem uporabljajte HERSAN čaj.

Zakaj trpite z REVMAZIMOM in GIHTOM, saj to ni potrebno. HERSAN čaj je sredstvo, katero vam lahko olajša te muke.

HERSAN čaj pomaga pri ARTERIOSKLEROZI in HEMEROIDIH.

Resnično ne znate, da je HERSAN čaj pri BOLENJU ŽELODCA, JETER in LEDVIC dobro sredstvo.

HERSAN čaj se dobi SAMO V ORIGINALNIH ZAVITKIH v vseh lekarnah.

ZAHTEVAJTE brezplačno BROŠURO in VZOREC za:

»RADIOSAN« ZAGREB
Dukljanova ulica 1.

Reg. S. broj 19834-33.

Cigare zavaroval

Neki Newyorčan si je kupil zabojček cigar ter jih dal zavarovati zoper ogenj. Nato pa je cigare pokadil ter šel k zavarovalnici ter od nje zahteval odškodnino, češ, da so mu vse cigare zgorale in da ima zato pravico terjati zavarovalnico. Zavarovalnica pa se je branila izplačati. Ker se zavarovalnica tudi poravnati ni hotela, je mož šel k sodišču in zavarovalnik tožil. Sodišče pa je razsodilo, da ima mož prav, ker so cigare res zgorale in da mora zavarovalnica cigare plačati. Zavarovalnica je nato res plačala, toda moža naznanila držav. pravniku, češ, da je hote in namerno zažgal gorljive stvari, katere je poprej dobro zavaroval. Sedaj je stvar vnovič prišla pred sodnike, kateri so moža obsodili na 3 mesece zapora.

Koliko časopisnega papirja porabi svet

Nek angleški strokovni list je objavil te številke: V Angliji porabi jo letno 26 kg časopisnega papirja za osebo, v Ameriki 22 kg; v Avstraliji 12, na Holandskem 11, v Franciji 9, v Skandinaviji 8, v Nemčiji 3.25 kg. V sovjetski Rusiji pride na človeka letno 1 kg časnikov. S temi številkami seve še ni rečeno, da v teh državah tudi največ berejo.

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskovine v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 5

Cekov. račun št. 10.602

Telefon interurb. št. 2113

Petantič Davorin:

Svete gore.

Povest.

»Mara, ti moraš biti sama zunaj. V kuhinji bo Lenčka opravila, Tončka ji bo pa pomagala,« pravi Lojz in Mara ga uboga.

Večeri se. Romarjev je že polna cerkev in po vsej Gori jih je kakor listja in trave. Srečavajo se tujci in se spoznavajo in prepoznavajo od prejšnjih let. Tu se sklepajo prijateljstva hitro med Hrvati in Slovenci, Kranjci in Štajerci.

Zdaj so zapeli zvonovi večernico, strelci so zažgali možnarje. Zvonenje in pokanje gre čez gore. Čez uro je mrak, večer in noč... Mara zavre pipco pri sodu, ki stoji na prostem. Okoli in okoli diši po svinjetini. Mladega prašička pečejo na ražnju. Mara ima čas za trenutke. Skoči med stojnice, da bi dobila odpustkov za Pavleta, ko jutri ne bo časa. Na Rožci je kres in pesem, tudi po Hrvaškem kresujejo bližnji sosedje. Zvoni pa povsod: pri sv. Katarini in na Klanjcu, na Bizeljskem in pri sv. Ani v Ravnini. Povsod vre pesem iz srca in kipi vrisk iz duš, gre zvonenje iz zvonikov in pokanje s hribov...

V Mari je sama sreča in veselje, volja pa razigrana, da bi vriskala kot fant. Se šali in smeje pri stojnici, fantom nagaja in se s kramarco pogaja.

»Ni vredno! Ste iz Rima prinesli to robo? Pa niste, ko vem. Predrago! Za pol!«

Dekleta barantajo s kramarco in jo vlečejo, ko se drži ko kaka stara skupulja.

»Hud mešetar si, Mara!« pravi Pavle in jo potrese za ramo, pa se ona obregne za šalo sitna ob njega:

»Saj za tebe barantam, fant. Če ti ni po volji, pa ne kupim nič!« Seže v žep na predpasniku in vrže drobiž na deske, da zazvenči.

»Da ne bo kdo mislil, da nimam! Pavle, ti si pa vzami to-le drobnjav!«

Fant se zadovoljno smeji, spravi kupljene reči in potegne Maro za sabo.

»Da bom še jaz svojo dolžnost opravil!«

Med stojnicami se rineta v gnječo ljudi. Vroče jima postaja, ko ni izhoda nikamor.

»Pojdiva nazaj, Pavle!« hoče Mara. On pa se hoče pokazati močnega. Napne lakti in suje na levo in desno. Sitnari se ta in oni, pa Pavle ne odgovarja nazaj. Mara se pomika za njim.

Ognji bliščijo, da je svetlo kakor v izbi. Obrazi se točno odražajo in videti so še lepši kakor so v resnici.

»Mara!« je dahnil za njo nekdo čisto blizu, skoro v lase.

Ona se ozre in zaišče znani obraz in usta, ki jo kličejo. Napne oko in postoji, Pavle pa se odmakne in se vtopi v gnječi z vero, da je ona za njim. Gleda, najde in prebledi.

Mladenič z črnimi lasmi in drobnimi očmi... V enem hipu zaživi v Mari tujina, slavne Benetke, potovanje s pevci in z njim. In zdaj je tu spomin na zagrenjeno preteklost, on, ki jo je pobral z bele laške ceste in jo vzel na voz, da jim je pela in s pesmijo dospela v domovino, na sv. Gore.

»Mara!« zvoni mladeničeva govorica.

Njo je sram. Vročina ji siplje potne kaplje na lice in čelo, oči ji medlijo in srce razbija.

»Dobro mi je storil, jaz pa sem lagala in mu ušla!« jo peče in grabi, ko ne misli niti ne ve, kako bi se izgovorila.

»Zakaj si nam to naredila? Te nismo dovolj ljubili? Si pretrpela od nas kako krivico? Od mene? Mara bi morala dati odgovor, pa ga ne more. Oči fantov in deklet okoli zrejo vanjo in se ji posmehujejo. Zbere vso moč, sune v živo ograjo in tišči z glavo naprej, da bi ubežala. Mladenič za njo. Ljudje pa v smeh, ozek in zasmehujoč.

49

»Mara! Še besedo!« prosi in moleduje mladenič in kakor brezumen ne gleda na usta in obraze ljudi, ki se mu smejejo.

Mara plane v hišo in v izbo in se vrže na postelj, rdeča kot škrlat v obraz in vroča, spotena. Mladenič je v hipu pri njej. Od zunaj pa smeji prebijaajo šipe in bičajo Maro.

»Mara! Povej, ali greš z menoj?! Moraš iti, ti si obljubila meni, da ostaneš za vedno. Nadaljujemo pot proti Zagrebu. Meni ni dalo miru in slutnja me je gnala sem, da te najdem in privedem nazaj. Radi mene, za mene, pojdi nazaj!«

Njegove fino rezane nosnice dihaajo globoko in vroče kakor v strasti.

Mari se je odprla duša:

»Giovanni, pojdi, beži, pusti me! Vse moje obljube so bile laž in pretveza, da sem dospela domov, na svete Gore. To je moj dom! Lagala sem tebi in vsem. Beži in pusti me! Moja poroka bo jutri zvečer. Saj razumeš, prosim te, pojdi!«

Mladenič pa stoji nepremično in oči mu steklene. Nabrekle ustnice drhte in krvavo rdijo.

»Nevesta! Mara!«

V Mari se obudi upanje. Stopi predenj, da ga doseže diha njene sape in za trenutek pomolči, potem pa še enkrat zahteva:

»Odidi! Nevesta sem...«

Pogledata si iz oči v oči, potem jih povesta v tla...

»Grem, radi tvoje sreče...« zašepče tiho, ji poljubi roko in izgine v noč. Mara pa stoji še dolgo na mestu, kakor da ne bi verjela, da je šel. Zažge se ji misel, da bi ga poklicala nazaj. Odpre usta, pa po hodniku pripojo Pavletovi koraki. Zdane se, pograbi predpasnik s postelje in si ga pripenja.

»Kaj si mi zbežala, Mara?«

Naredi se sitno, kakor je njena navada, in ga zavrne:

»Kaj bi se te morala vedno držati, ko otrok materinega krila?«

Pavle ne sluti, da je izvojevala veliki boj s preteklostjo in s spominom na tujino.

»Odpustke sem ti prinesel.«

Mara pogleda in ga draži:

»Malo je, jaz sem ti več dala!«

Lojz kliče Maro, Lenčka jo išče.

»Ob šestih zvečer bo poroka, so rekli dekan. Mara, ali si vesela?«

Mara ga upikne in se nasmehne:

»Le glej, da ne boš pozabil priti!« in hiti, da postreže ljudem, ki čakajo trudni, lačni in žejni. Noč je lepa. Gore so medenožlate v mesečini, ki lije v širokih, svetlih travovih na zemljo. Zublji kresov sikajo z ognjenimi jeziki ostro v nebo. Na sejmišču streljajo. V stolpu pritrkava. Berač brez noge navija lajno... V šotoru igrajo Hrvatje. V cerkvi romarji svete pesmi popevajo v štirih zborih. Fantje pojo na Bizeljskem.

Romanje se je sijajno završilo. Mnogo oči se je omočilo od solz iz veselja. Janez je občutil žalost in radost, ko so cerkev blagoslovili z novo monštranco. Poleg njega je klečala ženska, ki je jokala glasno in v trepetu, kakor da bi se zvijala v krčih. Ko so orglje gromko odbučale in se je razlezel dim kadila izpred oltarja po celi cerkvi, jo je poiskal in nagovoril:

»Ali ste vi, Meta?« Prijel jo je za roko in ji dejal v tolažbo:

»Ali je bilo lepo, da bi se zjokal.«

Ona pa ni mogla odgovoriti. Le za roko ga je prijala in mu jo močila s solzami.

»Odpusti, Janez!« je drhtela.

On je razumel, da misli na kazen, ki mu jo je ona priskrbela.

»Na gostijo pridite zvečer!« jo je povabil in se odtrgal od nje.

(Konec sledi.)

MA LA OZNANILA**SLUŽBE:**

Zdravo in krepko 16—17letno dekle z dežele sprejmemo za pomoč v gospodinjstvu k mali družini. Maribor, Magdalenska ulica 59. Nastop službe takoj. 147

Mlinar-žagar, starejši, zanesljiv, išče službe za stalno. Polutnik, Mišidol, Jurklošter. 154

50 Din na dan lahko vsak zasluži s prodajanjem novega predmeta. Pošljite znamko za odgovor. P. Batič, Ljubljana. 135

POSESTVA:

Posestvo 20 oralov pri glavni cesti se prodaja. Vprašati v Mariboru, Kocenova ulica 10, ali: gostilna Friškovič, pošta Kozje. 144

Kosestvo 8 oralov dam v najem ali prodam v bližini Maribora. Naslov v upravi lista. 145

Posestvo, lepo in malo, prodam s pritlikinami in premičninami vred po zelo nizki ceni. Cafnik, Zimica, Sv. Barbara pri Mariboru. 146

Kupim hišico z nekaj zemljišča in nekaj sadonosnika. 15.000—22.000 Din. Ignac Jevšenak, Slov. Konjice 118. 150

Posestvo za 8 glav živine se odda poštenu in pridni delavski družini za malenkostno odškodnino v blagu in odslužku. Nadaljnja pojasnila daje Jos. Zdovc, Tepanjski vrh, Slov. Konjice. 153

RAZNO:

Ročna dela! Novi vzorci na razpolago v predtiskariji C. Nifergal, Maribor, Koroška cesta 1. 148

Cepljene trte in korenčene divjake ter sadna drevesa nudi I. trsničarska zadruga v Sloveniji, pošta Juršinci pri Ptuj. Zahtevajte cenik. 151

Linolej, voščeno platno, umetno usnje, avtoplatno gumirano, kupite najceneje pri Novak, Maribor, Koroška cesta 8. 142

Kdo Vas prigovarja, da so kolesa stara in slaba, kater kupite pri Leo šketu na Vranskem, je lažnjivec. Moj cilj je mali zaslužek pa gosti. Kolesa po Din 489, 600, 700, pokromana 900 D, šivalni stroji pogrezljivi D 1800. 101

Vinsko trsje priporočljivih sort, korenjake in sadno drevje nudi trsnica in drevesnica Čeh, Sv. Bolfank v Slov. goricah, Ptuj. 1253

Zaboje v raznih velikostih odprodajamo stalno v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5.

Preklic. Podpisani Črepinšek Matija, posestnik, Gorica, Dobrna, preklicujem in občalujem, kar sem neresničnega govoril (da se rad tožuje) o Antonu Blažiču, posestniku, Gorica, Dobrna in se zahvaljujem za odstop od tožbe. Črepinšek Matija. 000

Inserirajte!

Hranilnica Dravske banovine Maribor**Centrala: Maribor**

v lastni novi palači na oglu
Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

V S A K P R E V D A R E N S L O V E N S K I G O S P O D A R
Z A V A R U J E

S E B E , S V O J C E I N S V O J E I M E T J E L E P R I

V Z A J E M N I Z A V A R O V A L N I C I V L J U B L J A N I

PODRUŽNICA: CELJE palača Ljudske posojilnice.

GL. ZASTOPSTVO: MARIBOR Loška ulica 10

K R A J E V N I Z A S T O P N I K I V V S A K I F A R I !

Denar naložite najbolje in najvarneje pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici

Gosposka ulica 23

v Mariboru

Ulica 10. oktobra

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.

Stanje hranilnih vlog Din 53,000.000.—.